ПРАЛЕТАРЫІ ЎСІХ КРАІН, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 295 (5371)
СУБОТА 28 СНЕЖНЯ 1935 г.
Год выдання XVIII

...цяпер, калі праверка партыйных дакументаў падыходзіць к канцу, важнейшай задачай з'яўляецца ўсямернае замацаванне велізарнейшай работы, праведзенай усімі партыйнымі арганізацыямі па ачышчэнню радоў ВКП(б) ад варожых элементаў, і ўлічэнне да канца ўсіх урокаў, выцякаючых з праверкі партдакументаў.

(З РЭЗАЛЮЦЫІ ПЛЕНУМА ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА ВКП(б) ПА ДАКЛАДУ ТАВ. ЕЖОВА).

НАРАДА ПЕРАДАВІКОЎ УРАДЖАЙНАСЦІ ПА ЗЯРНУ, ТРАКТАРЫСТАЎ І МАШЫНІСТАЎ МАЛАТАРАНЬ З КІРАЎНІКАМІ ПАРТЫІ І ЎРАДА

Учора, 27 снежня, у 6 гадзін вечара ў Вялікай зале Крэмлёўскага палаца адкрылася нарада перадавікоў ураджайнасці па зярну, трактарыстаў і машыністаў малатарань з кіраўнікамі партыі і ўрада.

На нараду прыбыло звыш 1.200 дэлегатаў з усіх канцоў Савецкага Саюза, якія дабіліся найвышэйшых паказальнікаў у рабоце на калгасных і саўгасных палях.

Бурнымі авацыямі, гарачымі, доўганезмаўкаючымі апладысментамі, прывітальнымі воклічамі спаткалі ўдзельнікі нарады таварышоў **Сталіна, Молатава, Кагановіча, Варашылава, Орджанікідзе, Чубара, Мікаяна, Жданава, Андрэева, Касіора, Постышава, Эйхе, Петроўскага, Рудзутака, Якаўлева, Чэрнова, Калмановіча.**

Нараду адкрыў кароткай уступнай прамовай народны камісар земляробства Саюза ССР тав. **Чэрноў.**

На вячэрнім пасяджэнні выступілі: **Валошын** Андрэй Ефімавіч — брыгадзір трактарнай брыгады Ленінградскай МТС, Азова-Чорнаморскага края, **Малікаў** Сцепан Пракоф'евіч — старшыня калгаса «Труженик», Саракташскага раёна, Арэнбургскай вобласці, **Якавенка** Міхаіл Александравіч — брыгадзір паляводчай брыгады калгаса «Заветы Ленина», Прымалкінскага раёна, Кабардына-Балкарскай аўтаномнай вобласці Паўночнага Каўказа, **Ангеліна** Праскоўя Нікіцічна — брыгадзір трактарнай брыгады Старабешаўскай МТС, Данецкай вобласці, **Гусеў** Пётр Паўлавіч — брыгадзір трактарнай брыгады Сталбішчанскай МТС, Татарскай АССР, **Добраснок** Лука Канстанцінавіч—брыгадзір паляводчай брыгады Фунтукленскага буракасоўгаса, Кіеўскай вобласці, **Тіхі** Пётр Філіпавіч—трактарыст Нова-Грыгор'еўскай МТС, Днепрапетроўскай вобласці і **Берлізаў** Пётр Александравіч—брыгадзір паляводчай брыгады калгаса «Красный партизан», Верхнеуральскага раёна, Чэлябінскай вобласці.

(БЕЛТА).

Выдатныя вынікі

Значэнне адбываўшагася 21—25 снежня пленума Цэнтральнага Камітэта ВКП(б), абмерк..ваўшага пытанні прамысловасці і транспарту ў сувязі са стаханаўскім рухам і вынікі праверкі партыйных дакументаў, выключна вялікае. Гэты пленум з'яўляецца новай буйнейшай вехай ва ўмацаванні сацыялістычных асноў і большэвіцкіх прынцыпаў у нашай краіне; ён з'яўляецца новай наглядная ..эманстрацыяй непарушнай сувязі паміж народам нашай магутнай радзімы і яго партыяй, паміж партыйным кіраўніцтвам і найшырэйшымі партыйнымі масамі.

Гісторыя нашага часу ідзе наперад гіганцкімі крокамі. Не прайшло і двух дзесяцігоддзяў, як Вялікая пролетарская рэволюцыя адкрыла бліскучую паласу ў развіцці чалавецтва. І сёння мы ўжо заяўляем: соцыялізм у нас перамог беспаваротна.

Вынікі двух пяцігодак на-галаву апракінулі сцвярджэнні буржуазных эканамістаў аб нетрываласці совецкай сістэмы гаспадаркі. Жыццё паказала, што адзіная

...ляецца такім рухам, які ламае старыя тэхнічныя нормы, як недастатковыя, перакрывае ў цэлым радзе выпадкаў прадукцыйнасць працы перадавых капіталістычных краін і адкрывае, такім чынам, практычную магчымасць далейшага ўмацавання соцыялізма ў нашай краіне, магчымасць пераварэння нашай краіны ў найбольш заможную краіну.

Але гэтым не вычэрпваецца значэнне стаханаўскага руху. Яго значэнне заключаецца яшчэ ў тым, што ён падрыхтоўвае ўмовы для пераходу ад соцыялізма да комунізма».

З гэтых кароткіх, але глыбокіх па свайму зместу слоў таварыша **Сталіна** відаць, якіх гіганцкіх вяршынь ужо дасягнуў соцыялізм і якая велічная перспектыва адкрываецца перад народамі нашай краіны. Зараз усе намаганні павінны быць накіраваны да таго, каб стаханаўскі рух у найкарацейшыя тэрміны ператварыўся ва ўсенародны рух, каб ён з'явіўся невычарпальнай крыніцай матэрыяльных каштоўнасцей, магутным сродкам далейшага развіцця прадукцыйных сіл, культурнага, забяспечанага жыцця працоўных.

...васці калі ўсыпляецца пільнасць у адносінах да яго. Аб гэтым лепш за ўсё сведчаць вынікі праверкі дакументаў у нашай партыі.

«Галоўны ўрок, як гэта паказаў вопыт праверкі партыйных дакументаў, — гаворыцца ў рэзалюцыі пленума Цэнтральнага Камітэта па другому пункту парадку дня,— заключаецца ў тым, што члены партыі і партыйныя арганізацыі ўсё яшчэ дрэнна ўсвоілі неаднаразовыя ўказанні ЦК ВКП(б) аб неабходнасці ўсямернага павышэння большэвіцкай пільнасці і дысцыпліны сярод членаў партыі».

Благадушнасць і ратазейства прывялі да таго, што ва многіх партыйных арганізацыях доўгі час груба парушаўся статут пры прыёме ў партыю, панавала свавольства ў выдачы і захаванні партыйных дакументаў, хаос у пастаноўцы ўліку комуністаў. У выніку благадушнасці і ратазейства класавы вораг, разбіты ў адкрытым баі, часта лёгка і беспераШкодна пранікаў у большэвіцкія рады і тварыў там свае брудныя справы, прабуючы пакасціць нам знутры.

Праверка партыйных дакумен...

ПЫТАННІ ХАРЧОВАЙ ПРАМЫСЛОВАСЦІ У СУВЯЗІ СА СТАХАНАЎСКІМ РУХАМ

Даклад тав. А. І. МІКАЯНА на пленуме ЦК ВКП(б) 22 снежня 1935 года

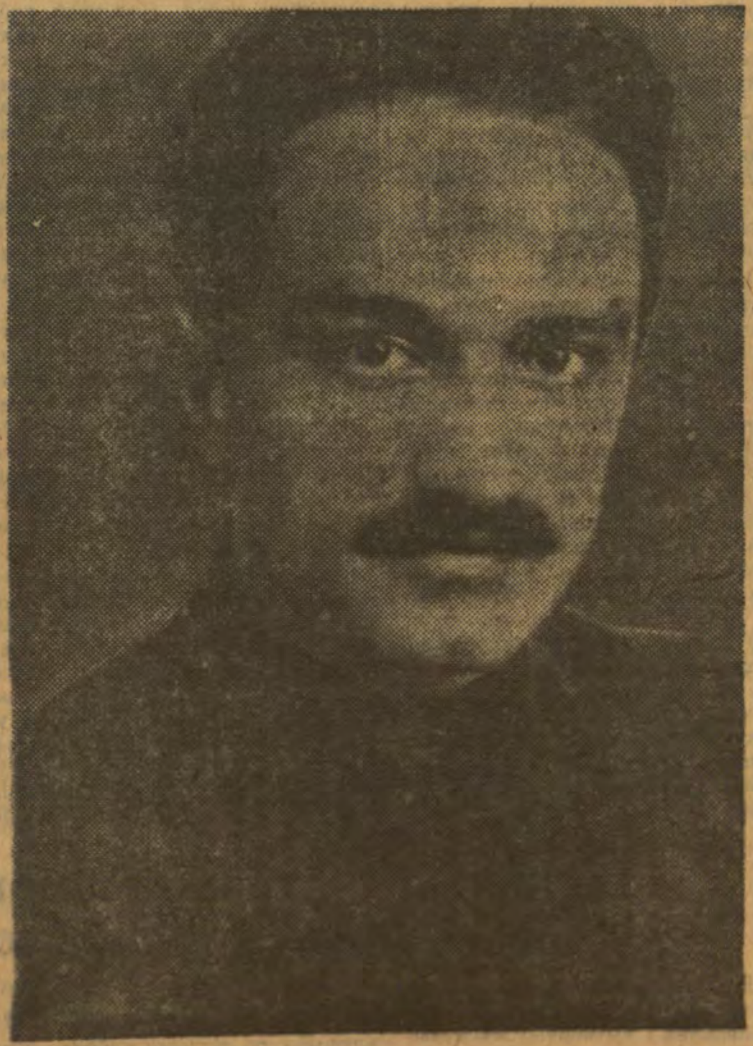

Створана магутная харчовая індустрыя

Стаханаўскі рух, як гаварыў таварыш **Сталін**, гэта—новы, вышэйшы этап соцыялістычнага спаборніцтва, гэта—спаборніцтва на базе новай тэхнікі, спаборніцтва людзей, аўладаўшых новай тэхнікай. Цяжкая прамысловасць за гады рэволюцыі тэхнічна перабудавалася больш за ўсе іншыя ...

...лінай прамысловасці. Да рэволюцыі ў нас было ўсяго два дзесяткі дробных кансервавых заводаў, якія згатаўлялі 80 млн. банак. Цяпер у нас адзін кансервавы завод імя Сталіна ў Херсоне можа згатаўляць 80 млн. банак, а ўсяго ў нас 145 кансервавых заводаў. Усе яны, ці амаль усе, абсталя...

...старую галіну, як табачная прамысловасць. Мы зараз дабудоўваем толькі адну новую фабрыку ў Алма-Аце; усе астатнія табачныя фабрыкі—старыя. Але што такое гэтыя «старыя» табачныя фабрыкі? Гэта таксама ў старых каробках зусім новая тэхніка. У 1913 годзе было 120 табачных фабрык, якія давалі 27 млрд. папярос (без папярос саматужнай вытворчасці).

У 1935 годзе ў нас ёсць 21 фабрыка, замест ранейшых 120, але 21 фабрыка дае ў 1935 годзе 78 млрд. папярос, а ў будучым годзе будзе даваць 87 млрд. Рабочых на фабрыках менш, чым было тады, а прадукцыі ў тры разы больш. Адна толькі стаханаўка, маскоўская комсамолка, Ніна Волкава на фабрыцы «Ява» дае ў змену поўмільёна, ці дакладней 540 тыс. гільз. На феадасійскай фабрыцы стаханаўка, крымская комсамолка, Мурадасілава дае 560 тысяч папярос у змену. Поўмільёна штук! На табачных фабрыках працуюць новыя аўтаматычныя машыны, якія толькі знаходзяцца ў старой каробцы. Па сутнасці гэта—новыя фабрыкі.

На старых арцёмаўскіх саляных шахтах намі ажыццёўлена стопроцантная механізацыя здабычы солі. Там ёсць урубавыя машыны і адбойныя малаткі, на 100 проц. механізавана адкатка, пад'ём солі на паверхню і пагрузка. На баскунчакскіх саляных промыслах, дзе здабываюць соль з возера, яшчэ 4 гады таму назад да 5 тысяч рабочых—пераважна казакоў—здабывалі соль уручную, па пояс у салёнай вадзе. Цяпер там ні аднаго пуда солі ўручную не здабываюць, а працуюць магутныя экскаватары і солясосы, якія здабываюць солі ў тры разы больш, чым здабывалася ў 1930—1931 годзе, а колькасць рабочых скарацілася больш, чым у 4 разы. Адзін солясос у дзень здабывае з возера і пагружае 80 вагонаў солі.

Чвэрць мільёна тон солі адзін солясос за сезон! На старым Баскунчакскім возеры ...

... і павялічаў выхад. Замест поўграматнага майстра-вінакура, на заводах з'явіўся граматны інжынер. Усе заводы набылі лабараторыі, чаго раней не было.

Ёсць у спіртавой прамысловасці таксама і новыя заводы, як ефрэмаўскі, лохвіцкі, петроўскі заводы навейшай тэхнікі. Перад намі стаіць вялікая задача асваення вытворчасці спіртавой прамысловасцю асноўных відаў тэхнічнага спірту. Мы прыступілі, напрыклад, да выпрацоўкі так званага абсалютнага спірту, вытворчасць якога пачала цяпер развівацца ва ўсіх краінах. Абсалютны спірт неабходны для раду тэхнічных патрэб, у прыватнасці, для авіяцыі і аўтамабіляў.

Ёсць кандзіцерскія фабрыкі, так званыя «б. Эйнем», «б. Сіу» і інш. Але, вядома, калі хто раней быў на гэтых фабрыках, той нічога там зараз не пазнае, нічога старога не знойдзе акрамя сцен.

Вось фабрыка «Красный Октябрь» (б. «Эйнем»). Яна дала ў 1913 годзе 7 тысяч тон прадукцыі, у 1935 годзе 37.600 тон, а план 1936 года—42 тысячы тон. У 6 раз больш найлепшых цукерак! Раней на гэтай фабрыцы ўсё рабілася ўручную, а цяпер там усюды машыны.

Або другая маскоўская фабрыка імя Бабаева (б. Абрыкосава). У 1913 годзе на ёй выпрацоўвалася 3.700 тон прадукцыі, а ў 1935 годзе яна дала 42 тысячы тон.

Бісквітная фабрыка «Большевик» (б. «Сіу») у 1913 годзе выпрацавала 5.395 тон бісквіту, а ў 1935 годзе гэта фабрыка дала 33 тысячы тон бісквіту. Стаханаўцы гэтай фабрыкі дабіліся такога пасярэння. Ордэнаносец тав. **Капалін** абяцае на будучы год значна павялічыць прадукцыйнасць і ўзяў праграму ў 52 тысячы тон бісквіту. А бісквіты-ж «Большевика» найлепшай якасці і расхватваюцца спажыўцом.

Усяго кандзіцерскіх тавараў да рэволюцыі выраблялася каля 70 тысяч тон на 142 больш ці менш буйных фабрыках. Цяпер-жа толькі на двух фабрыках мы даем столькі-ж. За апошнія тры гады пабудавана 5 новых кандзіцерскіх

...партыйнымі масамі.

Гісторыя нашага часу ідзе наперад гіганцкімі крокамі. Не прайшло і двух дзесяцігоддзяў, як Вялікая пролетарская рэволюцыя адкрыла бліскучую паласу ў развіцці чалавецтва. І сёння мы ўжо заяўляем: соцыялізм у нас перамог беспаваротна.

Вынікі двух пяцігодак на-галаву апракінулі сцвярджэнні буржуазных эканамістаў аб нетрываласці совецкай сістэмы гаспадаркі. Жыццё паказала, што адзіная сістэма гаспадаркі, якая сапраўды здольна перамагчы труднасці, невырашымыя для капіталізма, якая сапраўды стварае шчаслівае і багатае жыццё для ўсяго народу, — гэта соцыялістычная сістэма гаспадаркі. Вынікі двух пяцігодак ушчэнт разбілі сцвярджэнні апартуністаў усіх масцей, пачынаючы ад дробнабуржуазных радыкалаў і канчаючы дробнабуржуазнымі ліберaламі, аб тым, што генеральная лінія развіцця соцыялізма, намечаная і праводзімая нашай партыяй, з'яўляецца няправільнай і пагубнай. Жыццё паказала, што наша партыя пад кіраўніцтвам таварыша **Сталіна**, няўхільна і паслядоўна ажыццяўляючы вялікія заветы **Леніна**, забяспечыла небывалы рост эканамічнай і палітычнай магутнасці краіны, прабудзіла творчыя сілы народных мас, выявіла і вырасціла тысячы і тысячы таленавітых арганізатараў і будаўнікоў соцыялістычнага грамадства.

Прайшоўшы год, яшчэ больш чым усе папярэднія, азнаменаваўся найвялікшымі перамогамі соцыялізма. І самай выдатнай перамогай гэтага года бясспрэчна з'яўляецца стаханаўскі рух, да якога прыкавана зараз увага ўсёй краіны, усёй партыі і яе Цэнтральнага Камітэта. У стаханаўскім руху, як у люстры, адбіваюцца гіганцкія поспехі соцыялізма ва ўсіх галінах гаспадаркі, культуры і быту. І самы рух стаханаўцаў з'явіўся вынікам гэтых поспехаў.

Палітычнае і практычнае значэнне стаханаўскага руху немагчыма пераацаніць. Вось што гаварыў таварыш **Сталін** у сваёй прамове на першай Усесаюзнай нарадзе стаханаўцаў:

«...Значэнне стаханаўскага руху заключаецца ў тым, што ён з'яў... ...пераходу ад соцыялізма да комунізма».

З гэтых кароткіх, але глыбокіх па свайму зместу слоў таварыша **Сталіна** відаць, якіх гіганцкіх вяршынь ужо дасягнуў соцыялізм і якая велічная перспектыва адкрываецца перад народамі нашай краіны. Зараз усе намаганні павінны быць накіраваны да таго, каб стаханаўскі рух у найкарацейшыя тэрміны ператварыўся ва ўсенародны рух, каб ён з'явіўся невычарпальнай крыніцай матэрыяльных каштоўнасцей, магутным сродкам далейшага развіцця прадукцыйных сіл, культурнага, забяспечанага жыцця працоўных.

У рэзалюцыі пленума Цэнтральнага Камітэта па дакладах тт. **Орджанікідзе, Любімава, Мікаяна, Лобава і Кагановіча** дана не толькі ацэнка стаханаўскаму руху, але вычарпальна распрацавана праграма далейшага яго разгортвання і перамагання ўсіх труднасцей і перашкод, якія стаяць на шляху стаханаўцаў. Бальшавіцкае выкананне рашэнняў пленума аб стаханаўскім руху — галоўны лозунг сёнешняга дня.

Наступнай буйнейшай падзеяй прайшоўшага года, якая спрыяла перамогам соцыялізма, несумненна, з'яўляецца праверка партыйных дакументаў. Праверка — мерапрыемства выключнай палітычнай важнасці — непасрэдна звязана з усім ходам соцыялістычнага будаўніцтва. Партыя **Леніна—Сталіна** з'яўляецца кіруючай партыяй. Яна і толькі яна была і застаецца сапраўдным выказнікам інтарэсаў працоўных мас нашай радзімы. Гэта дасканала разумелі і разумеюць усе ворагі партыі — адкрытыя і скрытыя.

Недарма заклятыя ворагі нашы ўсяляк імкнуліся падарваць прэстыж і аўтарытэт бальшавіцкай партыі ў вачах працоўных. Недарма яны прабавалі ўплываць на асобныя клеткі партыі, расхістаць яе рады. Не вышла! Бальшавікі не толькі выкрылі прошукі адкрытых ворагаў, але і нанеслі сакрушальны ўдар па іх агентуры.

Толькі мешчанін з партыйным білетам у кішэні можа думаць, што знішчэннем буржуазіі, ліквідацыяй кулацтва, разгромам усіх антыленінскіх апазіцый і груп мы ўжо зусім перамаглі варожае супраціўленне соцыялізму. Класавы вораг у сваёй прадсмяротнай агоніі не здаецца, ён ідзе на ўсе козні, на ўсе пакасці, у асаблі... ...бальшавіцкай пільнасці і дысцыпліны сярод членаў партыі».

Благадушнасць і ратазейства прывялі да таго, што ва многіх партыйных арганізацыях доўгі час груба парушаўся статут пры прыёме ў партыю, панавала свавольства ў выдачы і хаванні партыйных дакументаў, хаос у пастаноўцы ўліку комуністаў. У выніку благадушнасці і ратазейства класавы вораг, разбіты ў адкрытым баі, часта лёгка і беспрашкодна пранікаў у бальшавіцкія рады і тварыў там свае брудныя справы, прабуючы пакасціць нам знутры.

Праверка партыйных дакументаў, якая прадпрынята па ініцыятыве таварыша **Сталіна** і праводзілася пад непасрэдным кіраўніцтвам Цэнтральнага Камітэта, паклала канец свавольству і хаосу ў «гаспадарцы» нашай партыі, забяспечыла бальшавіцкі парадак у нашым уласным «партыйным доме», узняла ўзровень усяго партыйнага жыцця, павысіла баяздольнасць усіх партыйных арганізацый.

Рэзалюцыя пленума Цэнтральнага Камітэта па дакладу тав. **Ежова** — важнейшы інструмент у руках партыйных арганізацый і партыйных работнікаў. Многае зроблена — і гэта бліскучы вынік прайшоўшага года, — але яшчэ больш прадстаіць зрабіць. Трэба, каб наша партыйная гаспадарка была зусім без хібаў і партыйны білет аказаўся ў руках толькі тых, хто сапраўды варты і апраўдвае высокае званне комуніста. Доступ у партыю будзе адкрыт толькі праверапым людзям. Трэба дабіцца, каб чотка працаваў партыйны апарат і ўмацаваліся яго штодзенныя жывыя сувязі з комуністамі.

Наша партыя з дня ў дзень умацоўвае свае рады і множыць сувязі з народамі шматнацыянальнага Совецкага Саюза, з самаадданымі героямі соцыялістычнай працы. Вялікі Крэмлёўскі палац ператварыўся ва ўсенародную трыбуну яднання правадыроў партыі з лепшымі прадстаўнікамі рабочага класа і калгаснага сялянства. У гэтым яднанні — сіла і магутнасць нашай партыі, трыумф бальшавізма.

Любіць і берагчы нашу партыю так, як яе любіць, беражэ і выхоўвае таварыш **Сталін**!

(Перадавы артыкул «Праўды»).

Створана магутная харчовая індустрыя

Стаханаўскі рух, як гаварыў таварыш **Сталін**, гэта—новы, вышэйшы этап соцыялістычнага спаборніцтва, гэта—спаборніцтва на базе новай тэхнікі, спаборніцтва людзей, аўладаўшых новай тэхнікай. Цяжкая прамысловасць за гады рэволюцыі тэхнічна пераўзброілася больш за ўсе іншыя галіны прамысловасці. Таму і стаханаўскі рух пачаўся і расце найбольш бурнымі тэмпамі іменна ў цяжкай прамысловасці.

Тав. Орджанікідзе ў сваім бліскучым дакладзе на гэтым пленуме ЦК даў яркую красачную карціну таго, як вялікія планы вялікага Леніна, якія здаваліся ў гады разрухі марамі, цяпер сталі сапраўднасцю. Гэтыя мары сталі ажыццёўленай рэальнасцю. Пад кіраўніцтвам таварыша **Сталіна** — гэтага вялікага прадаўжальніка справы Леніна—яны ажыццёўлены, і ў значна большых размерах нашым будаўніцтвам заводаў, электрастанцый, чыгунак, развіццём соцыялістычнай сельскай гаспадаркі і прамысловасці.

Тав. Серго Орджанікідзе з поўнай падставай і правам сказаў тут, што такіх заводаў, якія ёсць у нашай цяжкай прамысловасці, не лёгка знайсці ў Еўропе і ў Амерыцы. Многія краіны капіталізма могуць пазайздросціць нашай цяжкай прамысловасці.

На жаль, я не магу таго-ж сказаць аб нашай харчовай прамысловасці ў цэлым. Але ўсё-ж і ў харчовай прамысловасці за апошнія гады створаны дзесяткі новых бліскучых прадпрыемстваў, пабудаваных па апошняму слову амерыканскай і еўрапейскай тэхнікі. Сярод іх ёсць прадпрыемствы, якія з'яўляюцца лепшымі ўзорамі сусветнай тэхнікі. Побач з імі ў харчовай прамысловасці ёсць многа дробных прадпрыемстваў, з нізкай тэхнікай. Яны не заменены буйнымі новымі прадпрыемствамі, бо працэс тэхнічнага пераўзбраення харчовай прамысловасці яшчэ не закончан.

Пераўзбраенне харчовай прамысловасці ішло ў розных галінах рознымі шляхамі.

Цэлыя галіны харчовай прамысловасці ўзніклі ў нас занава, створаны на пустым месцы. Кансервовая прамысловасць, к прыкладу, з'яўляецца зусім новай галіной прамысловасці. Да рэволюцыі ў нас было ўсяго два дзесяткі дробных кансервавых заводаў, якія згатаўлялі 80 млн. банак. Цяпер у нас адзін кансервавы завод імя Сталіна ў Херсоне можа згатаўляць 80 млн. банак, а ўсяго ў нас 145 кансервавых заводаў. Усе яны, ці амаль усе, абсталяваны па апошняму слову амерыканскай тэхнікі і могуць пры наяўнасці бляхі даваць велізарную колькасць кансерваў—да мільярда двухсот мільёнаў банак і больш.

Рыбалоўства ў адкрытым моры раней, у дарэволюцыйнай Расіі, зусім не было пастаўлена.

Ціхі акіян, Барэнцава мора, моры на Поўначы і Ўсходзе былі цалкам у руках буйных замежных рыбапрамыслоўцаў. За гады рэволюцыі намі створан тралавы флот. 91 тралер цяпер працуе ў морах, пераважна ў Барэнцавым. Яны ловяць траску, морскага окуня. Дзевяць плывучых крабавых кансервавых заводаў ловяць крабаў у Ціхім акіяне. Прамышляюць кітоў дзесяткі суднаў нашага кітабойнага флота. Намі створан магутны рыбалоўны флот — такі, якога ніколі не было ў царскай Расіі. Гэта — новая тэхніка, створаная намі занава. Яна пераўзброіла рыбную прамысловасць. Гэтай тэхнікай мы авалодваем, але яшчэ не аўладалі да канца. Нельга сёння сказаць, што ўсе тральшчыкі і крабаловы даюць столькі рыбы і крабаў, колькі яны маглі-б даць. Крабалоўная флатылія, праўда, ужо выканала свой гадавы план, але і яна магла-б даць больш.

Новай з'яўляецца маргарынавая прамысловасць. Мы выпрацоўваем маргарын не з сурагатаў, а з раслиннага масла найлепшай якасці, з зусім добраякасных жывёльных тлушчаў.

Наш новы Беслонаўскі маісавы камбінат робіць крухмал, патаку, масла, кармы, у хуткім часе будзе рабіць кукурузны цукар на сваім даследчым заводзе, на адыходах.

Гіганты-мясакамбінаты, гэтыя зусім новыя для нашай краіны прадпрыемствы, пабудаваны па апошняму слову амерыканскай тэхнікі. Можна ўпамянуць яшчэ такія малочныя камбінаты, як ленінградскі, якія створаны занава.

У старых каробках—новая тэхніка

Але ёсць і такія галіны харчовай прамысловасці, якія былі і раней, да рэволюцыі. У цукровай прамысловасці, напрыклад, вельмі многа старых заводаў. Але, па сутнасці, і аб гэтых старых заводах трэба сказаць, што многія з іх—гэта старыя каробкі з новай тэхнікай, з новай «начынкай». На многіх цукровых заводах праведзена велізарная механізацыя, устаноўлена новая апаратура. Пабудаваны таксама і зусім новыя цукровыя заводы, у прыватнасці 8 цукровых заводаў на Усходзе, дзе раней не было ні аднаго завода.

Або возьмем, напрыклад, такую...

...скунчакскіх саляных промыслах, дзе здабываюць соль з возера, яшчэ 4 гады таму назад да 5 тысяч рабочых—пераважна казакоў—здабывалі соль уручную, па пояс у салёнай вадзе. Цяпер там ні аднаго пуда солі ўручную не здабываюць, а працуюць магутныя экскаватары і солясосы, якія здабываюць солі ў тры разы больш, чым здабывалася ў 1930—1931 годзе, а колькасць рабочых скарацілася больш, чым у 4 разы. Адзін солясос у дзень здабывае з возера і пагружае 80 вагонаў солі.

Чвэрць мільёна тон солі адзін солясос за сезон! На старым Баскунчакскім возеры, якое было пастаўшчыком солі, мабыць, з таго самага часу, як на Волзе з'явілася жыццё, нічога старога не асталося. Усё абсталяванне новае.

Або вось спіртавая прамысловасць. Яна бадай яшчэ больш старая. У царскай Расіі спірт рабілі даўно. Але мы ўсю старую тэхніку ўсё больш і больш замяняем новай. У спіртавой прамысловасці ў 1913 годзе было 1.905 заводаў, цяпер у нас у краіне дзеючых спіртавых заводаў усяго 473. У 1913 годзе гэтыя старыя 1905 заводаў давалі 45 млн. дэкалітраў спірту, а ў 1935 годзе 473 заводы далі 60 млн. дэкалітраў, у будучым годзе бярэм для гэтых-жа заводаў праграму ў 70 млн. дэкалітраў, а маглі-б узяць і больш.

Тэхнічная ўзброенасць спіртавых заводаў за апошнія гады паднялася ўдвая. Шырока скарыстоўваецца электраэнергія, зроблены вялікія змены ў тэхналагітным працэсе, зменшаны страты ...

...Бальшавік» (б. «Сіу») у 1913 годзе выпрацавала 5.395 тон бісквіту, а ў 1935 годзе гэта фабрыка дала 38 тысяч тон бісквіту. Стаханаўцы гэтай фабрыкі дабіліся такога паскарэння. Ордэнаносец тав. **Капалін** абяцае на будучы год значна павялічыць прадукцыйнасць і ўзяў праграму ў 52 тысячы тон бісквіту. А бісквіты-ж «Бальшавіка» найлепшай якасці і расхватваюцца спажыўцом.

Усяго кандзіцерскіх тавараў да рэволюцыі выраблялася каля 70 тысяч тон на 142 больш ці менш буйных фабрыках. Цяпер-жа толькі на двух фабрыках мы даем столькі-ж. За апошнія тры гады пабудавана 5 новых кандзіцерскіх фабрык.

Ну, якія-ж гэта «старыя» вытворчасці! Гэта новыя прадпрыемствы ў старых памяшканнях.

У 1928 годзе мы згатовілі 101 тыс. тон цукерак і бісквіту. Праграма будучага года па прадпрыемствах Наркамхарчпрома складзе 440 тыс. тон. Старая Расія ніколі не бачыла такой колькасці кандзіцерскіх вырабаў. А ў нас гэта вытворчасць будзе і ў далейшым расці і па колькасці, і па якасці, і па асартыменту.

Такія-ж карэнныя змены і ў старых прадпрыемствах рыбнай прамысловасці. У 1929 годзе мы мелі ва ўсіх басейнах рыбалоўства 560 маторных суднаў, агульнай магутнасцю ў 35 тысяч конскіх сіл. Цяпер — 3.150 маторных і паравых суднаў з агульнай магутнасцю ў 215 тыс. конскіх сіл. Амаль у 7 разоў павялічылася энергаўзброенасць рыбнай прамысловасці за апошнія 6 гадоў.

Новая прамысловасць, новыя людзі, новая культура

Але ёсць і іншыя галіны вытворчасці, дзе побач з новымі прадпрыемствамі ёсць яшчэ вялікая колькасць старых, нерэканструяваных прадпрыемстваў.

У нас ёсць хлебныя заводы, якімі кіруе тав. Бадаеў. У 1929 годзе было тры заводы-аўтаматы, а цяпер мы маем 23 такіх заводы. Гэта — прадпрыемствы, арганізаваныя па апошняму слову тэхнікі. Усяго механізаваных хлебазаводаў і заводаў-аўтаматаў мы маем 263. Але побач з гэтымі новымі выдатнымі хлебазаводамі ёсць многа механізаваных і дробных немеханізаваных пякарняў. Мы павінны ў будучым замяніць іх новымі, а да таго так у іх працаваць, каб атрымліваць ад іх усё тое, што можна і па колькасці і па якасці хлеба. І мы гэта можам зрабіць пры добрай рабоце, пры добрых майстрах і работніках. І мы гэта з кожным днём робім усё лепш.

Калі параўнаеш ранейшую харчовую прамысловасць з цяперашняй, калі параўнаеш ранейшых людзей з цяперашнімі, то не пазнаеш ні людзей, ні прадпрыемствы.

Раней на харчовыя прадпрыемствы ішлі пераважна жанчыны-работніцы, якіх нужда заганяла на гэтыя фабрыкі. Працавалі яны за мізэрныя грашы, недаядалі, недасыпалі, хадзілі нямытымі, абарванымі.

Каб атрымаць вобразнае ўяўленне аб кадрах дарэволюцыйнай харчовай прамысловасці, варта ўспомніць расказ нашага геніяльнага мастака Максіма Горкага «26 и одна». У гэтым расказе з патрасаючай сілай і праўдзівасцю апісана дарэволюцыйнае жыццё рабочых-пекараў.

«Са дня ў дзень у мучным пылу, у брудзе, нацягнутым нашымі нагамі са двара, у густой пахучай духаце мы раскатвалі цеста і рабілі крэндзелі, змачваючы іх нашым потам, і мы ненавідзелі нашу работу вострай нянавісцю, мы ніколі не елі таго, што выходзіла з-пад нашых рук, аддаючы перавагу чорнаму хлебу перад крэндзелямі».

У іх была нянавісць да працы, бо іх праца была катаржнай працай. А ў нас стаханаўскі рух, у нас праца справа славы, гонару, доблесці і геройства.

«Так вось жылі мы, дваццаць шэсць,—расказвае Горкі,—у падвале вялікага каменнага дома, і нам было так цяжка жыць, быццам усе тры паверхі гэтага дома былі пабудаваны проста на плячах нашых».

(ПРАЦЯГ ДАКЛАДА ТАВ. А. І. МІКАЯНА НА 2 СТАР.).

Антыяпонскі рух у Кітаі

МАГУТНЫЯ ДЭМАНСТРАЦЫІ РАБОЧЫХ І СТУДЭНЦТВА

ШАНХАЙ 26 снежня. (БЕЛТА). Нанкінскі ўрад абвясціў аб увядзенні ваеннага становішча ў Нанкіне, Ханькоу і Шанхаі. Сходы і дэманстрацыі забаронены. Абвяшчэнне ваеннага становішча ў паінфармаваных колах тлумачаць тым, што нанкінскія ўлады апасаюцца выступленняў рабочых. Згодна вестак газет, рабочыя і работніцы некаторых фабрык Шанхая абвясцілі стачку пратэсту супроць агрэсіі японскага імперыялізма.

Не гледзячы на ўвядзенне ваеннага становішча, учора ў Нанкіне і некаторых іншых раёнах Шанхая адбыліся новыя дэманстрацыі. Каля 2.500 студэнтаў захвацілі Паўночны вакзал і на двух паяздах накіраваліся ў Нанкін для ўручэння патрабаванняў нанкінскаму ўраду. На адной з бліжэйшых к Шанхаю станцый уладам удалося адчапіць і ўгнаць паравоз ад аднаго з студэнцкіх паяздоў. З паравоза другога поезда ўлады знялі абслугоўваючы персанал. Студэнты самі павялі поезд. Па дарозе ўлады прабавалі спыніць гэты поезд тым, што зрабілі перагароды з камення і дошак на палатне чыгункі.

Дэманстранты выпучылі групу для ачысткі пуці, і поезд павольна ішоў к Нанкіну. У Сучжоу пуць быў перагароджан буйнымі атрадамі войск і паліцыі, якія вымусілі студэнтаў вярнуцца ў Шанхай.

Многія навучальныя ўстановы і сярэднія школы Шанхая закрыты і студэнты раней тэрміну распушчаны на канікулы.

Напружанасць становішча ў Шанхаі ўзмацнілася яшчэ ў сувязі з забойствам былога намесніка міністра замежных спраў Тан-Ю-жэня. Горад узмоцнена ахоўваецца паліцыяй, белагвардзейскім палком і японскім дэсантам.

Як паведамляе газета «Шанхай Ніцію», камандаванне японскага дэсанта ў Шанхаі рашыла «прадпрыняць самастойныя дзеянні, калі дэманстрацыі выльюцца ў адкрыты бунт».

Працяг даклада таварыша А. І. МІКАЯНА

А цяпер пайдзіце на любы маскоўскі хлебны завод ці нават простую пякарню. Паглядзіце на нашых рабочых і работніц. Па твару можна даведацца, што гэта новыя, іншыя людзі: твары бадзёрыя, радасныя, здаровыя. Людзі гараць жаданнем яшчэ лепш працаваць, каб яшчэ лепш жыць. У нас на фабрыках прынята ўжо абавязкова мець душ для рабочых. Раніцой прыходзяць—мыюцца. Цела чыстае, спецадзенне чыстае. Манікюр—гэта ўжо не прывілея барынь з верхніх паверхаў старога свету. Манікюр цяпер неабходны туалет для работніц харчовых прадпрыемстваў. Мы гігіенічныя навыкі ўсімі мерамі падтрымліваем. Гімнастыка, фізкультура, ранішняя зарадка, клубы, дзіцячыя сады, яслі, паліклінікі, дзе лечацца нашы рабочыя і куды яны ходзяць правяраць сваё здароўе. Мы ні аднаго чалавека не прымаем на прадпрыемства без праверкі стану яго здароўя. Мы і потым сістэматычна правяраем стан здароўя рабочых і работніц.

Такія нашы новыя людзі, новая прамысловасць, новая культура, — якія нічога агульнага не маюць з карцінай, нарысаванай у расказе «26 и одна».

Нельга прайсці міма такой важнай для нас галіны прамысловасці, як масларобча-сыраварная, хоць там, побач з новымі, тэхнічна-узброенымі заводамі, многа дробных саматужных прадпрыемстваў.

Да рэвалюцыі ў краіне было каля 7 тысяч дробных масларобчых заводаў. За гэтыя апошнія 8 гадоў намі пабудавана новых 280 механізаваных заводаў, якія замянілі 4 тысячы старых дробных ручных і коннапрывадных. Мы і ў далейшым будзем усямерна паляпшаць работу старых заводаў з тым, каб яны ўсё лепш працавалі, паступова замяняць гэтыя дробныя заводы больш буйнымі, больш механізаванымі.

Масла мы цяпер выпрабляем значна больш, чым да вайны. Раней масла рабілі, галоўным чынам, у Сібіры, у Волагдзе і на Урале. Украіна, к прыкладу, толькі спажывала прывознае масла. А цяпер мы на Украіне робім такое масла, такой добрай якасці, што яно славіцца не толькі ў нас, але і за граніцай.

Постышзў. — Вышэйшай якасці!

Мікаян. — Так, вышэйшай якасці. Адзін час якасць украінскага масла была настолькі вышэй другіх, што мы яго вывозілі за граніцу, а сібірскае масла прывозілі на Украіну. Так, было! Цяпер мы вызваліліся ад неабходнасці гэта рабіць. Цяпер у нас усюды ёсць у патрэбнай колькасці найлепшае масла — і сібірскае, і валагодскае, і украінскае.

Такая ў самых агульных рысах характарыстыка харчовай прамысловасці з пункту гледжання яе тэхнічнага пераўзбраення. На базе гэтай новай тэхнікі, на базе асваення новай тэхнікі новымі кадрамі ўзнік у нас у харчовай прамысловасці стаханаўскі рух.

Стаханаўскі рух на цукровых заводах

Пачын Алексея Стаханава рабочыя нашай прамысловасці горача падхапілі, шырока разгарнуўшы стаханаўскі рух на харчовых прадпрыемствах.

У першую чаргу трэба расказаць аб стаханаўскім руху ў цукровай прамысловасці.

Пачатак руху стаханаўцаў-цукравікоў быў пакладзен на Калінінскім цукровым заводзе. Гэта добры, буйны, добра механізаваны завод у Варонежскай вобласці. Дырэктар завода т. Булдовіч, галоўны інжынер т. Одзейнікаў (адзін з трох братоў, інжынераў Одзейнікавых, якія працуюць галоўнымі інжынерамі на трох цукровых заводах: Калінінскім, Эртыльскім і Бійскім). На гэтым заводзе пры добрай дапамозе кіраўніцтва рабочы **Літвіненка** ўзяўся абслугоўваць замест 2 апаратаў 6 апаратаў, а галоўнае — пры гэтым павысіў магутнасць кожнага апарата. Гэту ініцыятыву падхапілі рабочыя **Галіна, Коўтун** і **Рагавой** на першакласным па тэхніцы цукровым заводзе імя Сталіна, перайшоўшы на 9 апаратаў, таксама паскорыўшы работу апа-

ная справа, аб чым раней не марылі нават перадавыя інжынеры.

Што значыць кожны процант павелічэння магутнасці ўсіх цукровых заводаў? Кожны процант роўны прадукцыйнасці аднаго буйнага цукровага завода ці двух сярэдніх заводаў. Такі буйны завод каштуе 22—24 млн. рублёў. Калі мы пашырым ініцыятыву тав. Літвіненка на ўсе цукровыя заводы, разаш'ем вузкія месцы, а гэта наша задача і наш абавязак — то атрымаецца, што стаханаўцы-цукравікі зэканомілі для сваёй дзяржавы суму, роўную кошту будаўніцтва 30 новых вялікіх цукровых заводаў. А гэта 600—700 млн. рублёў.

Адсюль зусім не выцякае, што мы не павінны будаваць новых цукровых заводаў, што трэба затрымліваць гэта будаўніцтва, таксама як мы затрымліваем скарачэнне будаўніцтва часткі спіртовых заводаў. Патрэбнасць у спірце мы задавальняем цалкам, планы па спірту перавыконваць нам няма куды, а па цукру трэба перавыконваць столькі— колькі ўлезе, таму мы рыхтуемся і новыя цук-

буракоў у суткі. У мінулым годзе дасягнуў 24 цэнтнераў у суткі, перавыканаў ужо норму, а ў гэтым годзе ён дае 25—27 тысяч. І вось цяпер рабочыя завода гавораць: «Калі дасце 500 тыс. рублёў, то мы можам павялічыць магутнасць завода на 10 тыс. цэнтнераў буракоў у суткі, г. зн. давесці магутнасць завода да 35 тыс. цэнтнераў у суткі». Па сутнасці справы, гэта рэканструкцыя раўняецца новаму заводу коштам 20 млн. Такім чынам, атрымліваецца, што калі расшыць некаторыя вузкія месцы, такое-сякое абсталяванне дадаць у той-жа заводскай каробцы, то гэта будзе новы завод, новы гігант, які будзе перапрацоўваць у суткі 200 вагонаў буракоў і выпускаць штодзенна 30 вагонаў цукру. Гэта — гіганцкае прадпрыемства!

Заданне таварыша СТАЛІНА даць 130 млн. пудоў цукру будзе перавыканана

Цукровая прамысловасць у гэтым годзе перавыконвае ўстаноўленыя нормы выпрацоўкі і нормы тэхнічных магутнасцей. Трэба прама сказаць—гэтыя нормы не былі напружанымі. Сыравіны было мала. І таму галоўная задача да апошняга года заключалася не ў тым, каб павялічыць сутачны размер перапрацоўкі буракоў, а дабіцца большага выхаду цукру з буракоў. Тады многія цукравікі сцвярджалі, што павелічэнне выхаду цукру з буракоў і барацьба са стратамі магчыма пры ўмове змяншэння сутачнай загрузкі заводаў буракамі. Гэтым і трэба тлумачыць, што тэхнічныя нормы магутнасцей цукровых заводаў параўнаўча лёгкія, пераўменшаныя.

Цяпер ужо даказана няправільнасць таго цвярджання, што нібыта нельга атрымаць большы процант выхадаў цукру пры павелічэнні загрузкі цукровых заводаў і пры паскарэнні працэсаў вытворчасці. Цукровыя заводы свае нормы перапрацоўкі буракоў у бягучым годзе выконваюць на 111 проц. Пры гэтым процант выхаду цукру вышэй зацверджанай нормы, фактычныя страты ніжэй норм. Праўда, у гэтым годзе буракі выдатнай якасці, умовы работы добрыя, рамонт заводаў праведзен добра і кадры падрыхтаваны лепш. Ёсць такія заводы, як Шэпетоўскі (дырэктар тав. Малікаў, галоўны інжынер тав. Бакумоўскі), які дае 135 проц. выканання сутачнай нормы прадукцыйнасці; антоніцкі завод — 121 проц. (дырэктар тав. Бурмістраў, галоўны інжынер тав. Арабскі); пархомаўскі завод — 123 проц. (дырэктар тав. Дземчэнка, галоўны інжынер тав. Огінскі), а ў сярэднім заводы даюць толькі 111 проц. выканання планаў. Гэта значыць, што ёсць заводы, якія маюць 102—103 проц., і ёсць такія, якія маюць менш 100 проц. выканання сутачнай нормы. Вось стара-сіняўскі завод, Вінніцкай вобласці,—працуе ганебна, дае толькі 78 проц. сутачнай нормы. Дырэктара тав. Куліша і галоўнага інжынера тав. Обрыўчэнка я папярэдзіў, што, калі яны не выправяць становішча на заводзе да сканчэння сезона, яны будуць зняты і зніжаны па пасадзе. Ва ўсякім выпадку несумненна, што разам з гэтымі таварышамі ці без іх работа стара-сіняўскага завода намі будзе выпраўлена.

Рыбніцкі завод у Малдавіі (дырэктар тав. Гуль, галоўны інжынер т. Дарганецкі) таксама выконвае праграму толькі на 98 проц. На гэтых заводах няма стаханаўцаў, там і тэхмінімум прайшла малая колькасць рабочых, у той час як на астатніх заводах велізарная колькасць рабочых добра прайшла тэхмінімум.

Павінен прама сказаць—экзаменам для цукравікоў з'яўляецца па-сапраўднаму не восень, калі яны не дрэнна працавалі, а зіма. Цукровая прамысловасць яшчэ нікохі не працавала зімой так доўга, як прыдзецца працаваць у гэтым сезоне. Звычайна заводы канчалі вытворчасць у снежні, у лютым-ладзе; там-сям у студзені, рэдка які завод у лютым і сакавіку. Цяпер каля сотні заводаў будуць працаваць студзень, люты і сакавік. У Курскай і Варонежскай абласцях некаторыя заводы будуць працаваць 200 дзён. А ў зімовы-ж час заўсёды бывала больш страт, і магутнасць заводаў змяншалася. Мы перад цукравікамі ставім цяпер задачу — **не зніжаць зімой нормы прадукцыйнасці!** Стаханаўскі рух дае магчымасць гэту норму перавыканаць!

Захоўванне буракоў зімой — складаная і сур'ёзная справа.

У радзе пунктаў ёсць апасенні, што калі не праявіць асаблівай пільнасці, то як толькі настане адліга, буракі пачнуць псавацца і траціць цукраватасць. Але мы лічым, што можна ўсё-ж даць у студзені-сакавіку не менш нормы, чым у снежні. Некалькі больш складаная справа ў сакавіку-красавіку. І ўсё-такі і ў гэтыя месяцы таксама можна старыя нормы страт цукру ў бураках адкінуць добрым доглядам за буракамі, за апаратурай.

Я не сумняваюся, што наша абяцанне тав. Сталіну — даць 130 млн. пудоў цукру — будзе ва што-б там ні стала выканана і перавыканана. Уласна справа ідзе толькі аб тым, наколькі мы гэту лічбу перавыканаем, бо лічым, што для гэтага ёсць рашуча ўсе магчымасці. Героямі будуць тыя цукравікі, якія будуць паспяхова змагацца за тое, каб ні адзін корань буракоў не згніў, якія не дазволяць ні адной лішняй сотай долі проценту цукру прападаць ў адыходах.

Нормы вытворчай магутнасці і нормы выпрацоўкі

Нам прыйдзецца перагледзець тэхнічныя нормы магутнасцей абсталявання і вытворчых магутнасцей цукровых заводаў і нормы выпрацоўкі рабочых. Гэта мы зробім з пачатку новага сезона. Тое-ж самае мы павінны зрабіць і па рыбнай, і па спіртавой, і па некаторых іншых галінах прамысловасці.

Для распрацоўкі гэтых норм склічам канферэнцыі практычных работнікаў, дырэктароў, інжынераў, стаханаўцаў-рабочых.

У нас многа цукровых заводаў,

цэлым, неабходна зацвердзіць новыя нормы магутнасцей, раўняючыся па лепшых узорах стаханаўскай работы.

Таварыш **Сталін** у сваёй прамове на першай нарадзе стаханаўцаў нас правільна папярэдзіў, што нельга ўстанаўліваць нормы выпрацоўкі для рабочых на ўзроўні дасягненняў стаханаўцаў. Ён гаварыў, што трэба браць нешта сярэдняе паміж нормай стаханаўскай і нормай тых рабочых, якія адстаюць ад стаханаўцаў.

дасягнулі, а сям-там праўзышлі нормы прадукцыйнасці перадавых капіталістычных краін. Нашы рабочыя, асвоіўшы новую тэхніку, патрабуюць новых тэхнічных норм, якія прасунуць нас наперад на многа гадоў.

Цяпер для ўсіх ясна, што старыя нормы выпрацоўкі не гадзяцца. Гэтыя нормы выпрацоўкі сталі смешнымі, калі рабочыя перакрываюць іх у некалькі раз. Паўстае пытанне, для чаго нам патрэбны такія нормы? Ні к чаму яны нам. Яны цяпер ужо толькі

насення на 60 тысяч тон, што надзвычай важна пры цяперашнім лішку гэтага віду сыравіны. Паскораны таксама абароты прэсаў на сланечнікавым насенні з 2-х да 3-х у гадзіну.

Сланечніку яшчэ мала. Таму гэта дасягненне ў адносінах сланечнікавых маслазаводаў будзе мець вялікае значэнне ў будучым з ростам ураджайнасці сланечніку. У адносінах-жа бавоўнянага насення гэта паскарэнне абароту прэсаў мае злабадзённае значэнне, яно прама выручае нас у Сярэдняй Азіі. Цяпер, калі выдатныя ўраджаі бавоўны даюць так многа бавоўнянага насення, што не будзь дасягнення стаханаўцаў, мы-б усёй сыравіны ў Сярэдняй Азіі не перапрацавалі. Тав. Ікрамаў зусім правільна паведамляў, што адзін Узбекістан дае ў гэтым годзе больш 35 млн. пудоў бавоўнянага насення, бо з бавоўнысырцу $^{2}/_{3}$ у відзе насення адаецца Наркамхарчпрому для вырабу масла і толькі $^{1}/_{3}$ у відзе валакна перадаецца Наркамлегпрому. Праўда, гэта адна трэць больш каштоўна, чым першыя дзве трэці, але нам важна не толькі бавоўняна-папяровая мануфактура, але нам важна і расліннае масла з бавоўнянага насення як для вырабу мыла, так і для маргарыну.

Бесланаўскі кукурузна-маісавы камбінат, пабудаваны па амерыканскіх чарцяжах, маючы імпартнае абсталяванне, быў разлічаны на перапрацоўку 190 тон кукурузы ў суткі, а зараз перапрацоўвае 240 тон. Нядаўна да мяне прыязджалі таварышы з гэтага камбіната — дырэктар тав. Вурм з лепшымі стаханаўцамі, яны гавораць: дайце нам дазвол выдаткаваць 800 тысяч рублёў для таго, каб пераставіць апаратуру, сёе-тое перабудаваць, сёе-тое дадаць і мы перапрацуем да 300 тон кукурузы ў суткі. І гэта можна зрабіць за 800 тысяч рублёў, павялічыць магутнасць камбіната амаль на 50 проц. У параўнанні з праектнай магутнасцю. А камбінат каштуе 18 мільёнаў рублёў.

Такія дасягненні стаханаўцаў маюць велізарнае значэнне. Усё гэта мы павінны падхапіць і ва ўсю разгарнуць.

Стаханаўскі рух у рыбнай прамысловасці мы павінны развіваць раней за ўсё ў галіне здабычы рыбы ў марах. Калі ў рэках мы маем параўнальна абмежаваныя сыравінныя рэсурсы, хоць і тут многа нявыкарыстаных магчымасцей, то няма яшчэ ніводнага апартуніста, які-б дадумаўся да таго, каб сказаць, што ў Барэнцавым моры ці ў Ціхім акіяне не хапае рыбы. Рыбы ў марах сапраўды неабмежаваная, невычарпальная колькасць, трэба толькі ўмець лавіць. І ёсць выдатныя ўзоры таго, як можна добра лавіць.

Мурманцы маюць велізарныя поспехі ў развіцці рыбнай пра-

поспехах не супакоіліся, тым больш, што поспехі ў іх адносныя. Іх дасягненні лічацца поспехамі таму, што раней ужо вельмі было дрэнна, а цяпер стала лепш. Але тое, што ўчора было добра, сёння ўжо дрэнна, недастаткова.

Мурманцы зараз чакаюць вялікіх касякоў селядцоў. У мінулым годзе селядцы ішлі мільёнамі цэнтнераў і мурманцы налавілі вельмі многа, і зараз яны чакаюць, што селядцы падыйдуць такімі-ж касякамі і абавязкова ў пэўны тэрмін. Але селядцы могуць і парушыць графік. (**Ажыўленне ў зале**).

Мурманцы чакаюць, замест таго, каб налегчы на тралавы флот, які ловіць рыбу круглы год. А гэту частку сваёй работы мурманцы ўпусцілі, і вось тральшчыкі ў іх прастойваюць у рамонце замест таго, каб лавіць траску.

У тралавым флоце ёсць выдатныя ўзоры работы. Вось, напрыклад, траўлер імя **С. М. Кірава** даў 36 тыс. цэнтнераў рыбы ў адзін год. А ў сярэднім тральшчык дае 17—18 тысяч цнт. у год. Так вось, калі мы на ўсіх нашых тральшчыках пачнем даваць не па 17—18 тыс. цнт., а 23—25 тыс. цнт. (я пакуль не патрабую ад кожнага тральшчыка 36 тыс. цнт), то мы на існуючых тральшчыках зможам значна павялічыць здабычу рыбы і замест аднаго мільёна цнт. па праграме, мурманскія тральшчыкі маглі-б даць паўтара мільёна цнт. Трэба па прыкладу траўлера імя Кірава раўняцца ўсім тральшчыкам, каб рух за высокія ўловы рыбы быў разгорнут як след.

Ёсць бліскучыя ўзоры па ўлову нашых рыбакоў Далёкага Ўсхода, як калгаснікаў-лаўцоў, так і рабочых дзяржаўнага лову. Комсамолец з карэйцаў, шкіпер Дальдзяржрыбтрэста тав. Лі Ун-хо нядаўна ўзнагароджан ордэнам за тое, што ён дабіўся на сваім судне кавасакі ўлову 2.131 цнт. рыбы за сезон пры норме 800 цнт. У сярэднім ўлоў крабаў на кавасакі складзе 1.300 цнт. за сезон — вышэй нормы, а кавасакі крабалова «Ламут» (старшыня тав. **Мазур**) даў 2.000 цнт., г. зн. ён гэтым дасягнуў нормы добрых уловаў японскіх крабапрамыслоўцаў. На жаль, нашы лаўцы ў сваёй большасці на Далёкім Усходзе пакуль бяруць на тое-ж рыбалоўнае судно менш рыбы, чым японцы. Гэта мае сваё тлумачэнне: — японцы выраслі на гэтым моры, яны маюць старыя навыкі работы, а Ціхі акіян толькі называецца Ціхім,—трасе на ім так, як ні на адным другім акіяне... (**ажыўленне ў зале**).

Нашы маракі-рыбнікі толькі прывыкаюць да гэтага акіяна. На крабаловах таксама ёсць пасобныя бліскучыя лаўцы, якія здабываюць не менш за японцаў. Але мы павінны па ўсіх рыбалоўных суднах дагнаць і перагнаць японскую норму. Яна лічыцца вышэйшай

(адзін з трох братоў, інжынераў Одзейнікавых, якія працуюць галоўнымі інжынерамі на трох цукровых заводах: Калінінскім, Эртыльскім і Бійскім). На гэтым заводзе пры добрай дапамозе кіраўніцтва рабочы **Літвіненка** ўзяўся абслугоўваць замест 2 апаратаў 6 апаратаў, а галоўнае — пры гэтым павысіў **магутнасць кожнага апарата.** Гэту ініцыятыву падхапілі рабочыя **Галіна, Коўтун** і **Рагавой** на першакласным па тэхніцы цукровым заводзе імя Сталіна, перайшоўшы на 9 апаратаў, таксама паскорыўшы работу апаратаў, укараняючы строгі графік чарговасці загрузкі і спуску утфеля з вакуум-апаратаў і ўрэгуляваўшы падачу пара.

У стаханаўскім руху — не толькі ў харчовай, але і ў лёгкай прамысловасці — ёсць дзве формы, дзве плыні, якія часта перапляiаюцца адна з другой. **Першая** — калі адзін рабочы бярэцца абслугоўваць вялікую колькасць агрэгатаў. Так, Вінаградавы ўзяліся замест 50 абслугоўваць 200 з лішнім варштатаў, гэта выдатная справа. Яна гаворыць аб тым, што работніцы падтрымліваюць сваю дзяржаву і ўрад, падымаючы прадукцыйнасць сваёй працы. Але гэта яшчэ не дае на кожны варштат у паасобку большай колькасці прадукцыі, не павялічвае прадукцыйнасці абсталявання.

Другая плынь, калі стаханаўцы павышаюць агульную колькасць прадукцыі на варштат, на апарат, **павышаюць магутнасць данага агрэгата, машыны, варштата** і тым самым павялічваюць вытворчую магутнасць завода.

Заслуга тав. Літвіненка заключаецца ў тым, што ён не толькі ўзяўся абслугоўваць 6 вакуум-апаратаў замест 2, але і павысіў хуткасць варкі цукру і тым самым павысіў прадукцыйнасць вакуумаў на 30 з лішнім процантаў, не толькі не пагоршыўшы якасці прадукцыі, але нават палепшыўшы яе. У сярэднім хуткасць варкі утфеля першага прадукта (згушчаны цукровы сіроп) замест чатырох гадзін, т. Літвіненка давёў да двух гадзін. У два разы паскорыўшы варку першага прадукта, тав. Літвіненка скараціў варку утфеля другога прадукта з 12 да 8 гадзін.

У цукровай прамысловасці работа вакуум-апаратаў—была вузкім месцам, а вось т. Літвіненка сваёй ініцыятывай «расшыў» гэта вузкае месца. Прадукцыйнасць заводаў падымаецца ініцыятывай таварыша Літвіненка на 30 проц.

Могуць сказаць: Алексей Стаханаў нам даў такі процант росту, што 30 проц. павелічэння прадукцыйнасці вакуум-апарата ў параўнанні з яго рэкордам — гэта дробязь, здзівілі, моў, нас 30-ю процантамі, тады як Стаханаў даў 1.000 проц. росту.

Такі процант прыросту немагчымы ў цукровай прамысловасці. У шахтах адбойны малаток у чаканні адкаткі вугалю і мацавання забою больш стаяў, чым працаваў. А цукровы завод працуе круглыя суткі, без перапынку. Тут рэзервы не такія вялікія, як у адбойнага малатка. Знайсці ў цукровай прамысловасці дадатковыя 30 проц. магутнасці гэта — велізар...

...сваей дзяржавы... кошту будаўніцтва 30 новых вялікіх цукровых заводаў. А гэта 600—700 млн. рублёў.

Адсюль зусім не выцякае, што мы не павінны будаваць новых цукровых заводаў, што трэба затрымліваць гэта будаўніцтва, таксама як мы затрымліваем скаячэнне будаўніцтва часткі спіртовых заводаў. Патрэбнасць у спірце мы задавальняем поўнасцю, планы па спірту перавыконваць нам няма куды, а па цукру трэба перавыконваць столькі— колькі ўлезе, таму мы рыхтуемся і новыя цукровыя заводы будаваць, і старыя заводы пераўзбройваць, хутка пашыраючы вопыт тав. Літвіненка, каб не толькі выканаць другую пяцігодку па цукру, але і забяспечыць яе сур'ёзнае перавыкананне.

Гэта тым больш магчыма і абавязкова, што таварыш **Сталін** даў нядаўна моцную зарадку нашым калгасніцам і калгаснікам бурачнікам, а таксама і партыйным арганізацыям бурачных раёнаў. І калі за 1935 год раёны развядзення буракоў далі ўжо 155 млн. цэнтнераў буракоў, чаго ніколі раней не бывала, то ў 1936 г. мы збярэм на многа, многа больш. Заданне, якое даў таварыш Сталін 200—250 цэнтнераў з гектара для Украіны — не маленькае, але мы бачым, што калгасніцы з небывалай да гэтага часу клапатлівасцю яшчэ з восені ўзяліся рыхтаваць наступны ўраджай. Яны ўжо збіраюць птушыны памёт, жыжу з-пад гною, усё, што трэба для ўздыму ўраджайнасці. У адной Харкаўскай вобласці ўжо 4 тыс. калгасніц-звеннявых абавязаліся стаць пяцісотніцамі, а іх-жа нядаўна былі толькі дзесяткі.

Выкананне задання тав. **Сталіна** аб ураджайнасці буракоў абазначае, што буракоў будзе ў будучым годзе не 155 млн. цэнтнераў, як у гэтым годзе, а 240—250 млн. цэнтнераў. А новых дадатковых цукровых заводаў уступіць у эксплаатацыю ў 1936 годзе ўсяго тры. У гэтых умовах стаханаўцы-цукравікі проста выручаюць цукровую прамысловасць.

Я выклікаў раней цукравікоў і пытаўся: як з пяцігодкай, ці забяспечана выкананне і перавыкананне другой пяцігодкі—ці дасце 25 млн. цэнтнераў цукру ў 1937 годзе? Яны адказвалі, што трэба пабудаваць многа заводаў, рэканструяваць такія і такія-то заводы і тады можна выканаць заданне. Столькі было пастаўлена цукравікамі ўсякіх умоў, што невыкананне адной з іх магло-б быць падставай для невыканання плана.

А цяпер тыя-ж цукравікі, пасля першай усесаюзнай нарады стаханаўцаў і прамовы тав. **Сталіна,** прынялі без усякіх умоў і без усякага супраціўлення не на 1937 год, а на 1936 год праграму апошняга года пяцігодкі—25 млн. цэнтнераў цукровага пяску.

Вось што даў нам стаханаўскі рух у цукровай прамысловасці!

Цукровы завод імя Сталіна (Лохвіцы)—буйнейшы ў нас у краіне, ды і ў Еўропе такіх заводаў усяго некалькі. Гэты завод, які мае імпартнае абсталяванне з Чэхаславакіі, быў разлічан на перапрацоўку 20 тыс. цэнтнераў

Нам прыдзецца перагледзець тэхнічныя нормы магутнасцей абсталявання і вытворчых магутнасцей цукровых заводаў і нормы выпрацоўкі рабочых. Гэта мы зробім з пачатку новага сезона. Тое-ж самае мы павінны зрабіць і па рыбнай, і па спіртавой, і па некаторых іншых галінах прамысловасці.

Для распрацоўкі гэтых норм склічам канферэнцыі практычных работнікаў, дырэктароў, інжынераў, стаханаўцаў-рабочых.

У нас многа цукровых заводаў, дзе надзвычай вялікая стракатасць магутнасці рознага абсталявання: у адных агрэгатаў магутнасць 9 тысяч шт. буракоў, у другіх — 8 тысяч, у трэціх—7 тысяч, і магутнасць завода ў цэлым лічыцца 7 тысяч, г. зн. ідзе **раўненне** на вузкія месцы. Такім чынам, лішняя, звыш 7 тысяч, магутнасць усяго астатняга абсталявання завода астаецца мёртвай тэхнікай. Расшыўшы вузкія месцы завода, мы ажыўляем усё тое, што было да гэтага часу мёртвым. Усюды, дзе знішчэнне вузкіх месц завода не патрабуе вялікіх перарабак і затрат, усюды, дзе можна без вялікіх капіталаўкладанняў дабіцца большага эфекту вытворчых магутнасцей завода,—галоўная ўвага павінна быць звернута на ліквідацыю вузкіх месц.

Неаднолькавыя рэзультаты работы стаханаўцаў па павышэнню магутнасцей рознага абсталявання ў розных цэхах завода могуць таксама, расшываючы адны вузкія месцы, ствараць другія, што таксама трэба ўключыць у агульную праграму ліквідацыі вузкіх месц.

Разгледзеўшы крытычна на аснове вопыту стаханаўцаў тэхнічныя магутнасці абсталявання і вытворчыя магутнасці завода ў ... новыя нормы магутнасцей, раўняючыся па лепшых узорах стаханаўскай работы.

Таварыш **Сталін** у сваёй прамове на першай нарадзе стаханаўцаў нас правільна папярэджваў, што нельга ўстанаўліваць нормы выпрацоўкі для рабочых на ўзроўні дасягненняў стаханаўцаў. Ён гаварыў, што трэба браць нешта сярэдняе паміж нормай стаханаўскай і нормай тых рабочых, якія адстаюць ад стаханаўцаў. Гэта зусім правільна. Але няверна зразумее таварыша Сталіна той, хто пашырыць гэта ўказанне таварыша Сталіна на вызначэнне тэхнічных норм прадукцыйнасці абсталявання. Я думаю, што пры ўстанаўленні норм магутнасцей абсталявання, вытворчых магутнасцей заводаў мы павінны ўзяць у аснову вышэйшыя паказальнікі стаханаўцаў таму, што тэхнічныя нормы магутнасцей і нормы выпрацоўкі — розныя рэчы. Мы не можам кожны год ці ў два гады раз пераглядаць нормы магутнасцей абсталявання і заводаў. Гэта-ж робіцца на многа год наперад.

Той перагляд тэхнічных норм, да якога мы прыступаем, гэта цэлы пераварот, цэлая рэвалюцыя ў совецкай прамысловасці. Гэта значыць — мы прайшлі ўжо адну эпоху, калі рускі рабочы лічыўся адсталым работнікам, і ён яшчэ не аўладаў перадавой тэхнікай. Таму для яго ўстанаўлялі спецыяльныя нормы, лічачы, што ён не можа з таго-ж амерыканскага абсталявання дабіцца амерыканскай прадукцыйнасці. Цяпер гэта ўсё астаўлена нашымі стаханаўцамі ззаду, цяпер мы гэтай тэхнікай аўладалі, цяпер нашы стаханаўцы нормы прадукцыйнасці перадавых капіталістычных краін. Нашы рабочыя, асвоіўшы новую тэхніку, патрабуюць новых тэхнічных норм, якія прасунуць нас наперад на многа гадоў.

Цяпер для ўсіх ясна, што старыя нормы выпрацоўкі не годзяцца. Гэтыя нормы выпрацоўкі сталі смешнымі, калі рабочыя перакрываюць іх у некалькі раз. Паўстае пытанне, для чаго нам патрэбны такія нормы? Ні к чаму яны нам. Яны цяпер ужо толькі дэзарганізуюць работу, а не арганізуюць яе. Нормы выпрацоўкі трэба перагледзець яшчэ і таму, што мы не можам без гэтага змагацца за зніжэнне сабекошту. Без зніжэння сабекошту нельга зніжаць цэн, а зніжэнне цэн гэта ёсць найбольш правільны, найбольш рэальны шлях павышэння заработнай платы рабочага. Вось чаму нормы выпрацоўкі трэба перагледзець у бок іх некаторага павышэння.

Стаханаўскі рух ёсць шлях павышэння прадукцыйнасці працы, шлях да багацця танных прадуктаў і ўсякага роду прадметаў спажывання. Для таго, каб далей знізіць цэны, трэба мець як мага больш прадуктаў і больш нізкі іх сабекошт.

Пасля скончэння пленума ЦК нам прыдзецца прарабіць вялікую практычную работу ва ўсіх галінах прамысловасці, пачынаючы, відаць, з тых галін, дзе стаханаўскі рух найбольш пашыран і дзе нормы былі апракінуты раней за ўсё. Нам, відаць, прыдзецца пачаць з тых галін прамысловасці, дзе нас не асабліва лімітуе сыравіна і няма перашкод, якія тармозяць развіццё высокай прадукцыйнасці працы.

Стаханаўскі рух на рыбных промыслах, спіртавых, маслабойных і іншых заводах харчовай прамысловасці

Такія-ж з'явы, аб якіх я гаварыў у цукровай прамысловасці, маюць месца і ў спіртавой прамысловасці. Вось, напрыклад, стаханавец-генцэвар тав. Тэрэхаў дабіўся таго, што замест 3,5 цыкла ў змену дае 5 цыклаў. Ён паскорыў абарот машын шляхам правільнага рэгулявання падачы пары і правільнага рэгулявання тэмпературы. Звязаўшыся з кацельнай, ён дабіўся таго, каб графік пад'ёму пары і графік работы апаратаў адпавядалі адзін другому.

У выніку тав. Тэрэхаў дабіўся да 40 проц. павелічэння магутнасці генцэварачнага апарата. Блінова і Абрамава — апаратчыцы брага-перагоннага апарата Ефрэмаўскага спіртавога завода—дабіліся павышэння магутнасці апарата на 40 проц. І гэта на новым першакласным спіртавым заводзе, не патрабуючы ніякага новага абсталявання, паднялі работу апарата на 40 проц.

Вельмі важна таксама дасягненне рабочага саладоўні завода тав. Анціфеева, які дасягнуў прыгатавання соладу на працягу 6 сутак, замест устаноўленых 10 сутак, шляхам павышэння тэмпературы вады, паднясця градак соладу вышэй і варушэння соладу 2—3 разы ў дзень. Саладоўні спіртазаводаў з'яўляюцца адным з вузкіх месц і дасягненне тав. Анціфеева дазваляе расшырыць прадукцыйную магутнасць многіх заводаў без новых капіталаўкладанняў і дае велізарную эканомію ў прадукцыйнасці і ў капітальных затратах, эканомію многамільённую.

Але ўсё гэта, таварышы, пакуль яшчэ не з'яўляецца здабыткам усіх спіртавых заводаў.

У цэлым праграму па спірту мы перавыконваем. Але ёсць многа заводаў, якія яшчэ цягнуцца ў хвасце, знаходзяцца ў палоне ў руціны. Стаханавец т. Арцёмаў пасланы Галоўспіртам на Марцінеўскі завод, Курскай вобласці, дзе гадавая праграма ў 218 тыс. дэкалітраў на 10 снежня выканана толькі ў размеры 114 тыс. дэкалітраў. Пры сутачнай магутнасці завода ў 1000 дэкалітраў, завод у першым паўгоддзі даваў у суткі 300 дкл., у другім паўгоддзі—670 дкл. Кожны затор варыўся на заводзе на працягу 2 гадзін 20 мін. Цяпер пасля прыезду т. Арцёмава затор варыцца ад 1 г. 10 м. да 1 г. 30 м. і завод стаў перавыконваць сутачную норму. Вось Дзмітроўскі завод (Маскоўскага трэста). Ён робіць 6 затораў у суткі, а павінен рабіць 9. Наш першы ў спіртавой прамысловасці стаханавец т. Тэрэхаў, якога Галоўспірт паслаў туды паглядзець у чым справа, паведамляе, што бярэцца на гэтым заводзе даць не 9, а 12 затораў у суткі.

Саляная прамысловасць у рэзультаце развіцця стаханаўскага руху значна ўзняла прадукцыйнасць. Ініцыятар стаханаўскага руху ў асяроддзі салянікоў тав. Пісарэнка стаў бурыць да 440 метраў замест нормы ў 114 метраў, у 4 разы ўзняўшы прадукцыйнасць.

На маслабойнай прамысловасці на баваўняным насенні павелічэнне абароту прэса ў гадзіну з 3-х да трох з паловай дало магчымасць павялічыць па Сярэдняй Азіі перапрацоўку баваўнянага

...маем параўнальна ... сыравінныя рэсурсы, хоць і тут многа нявыкарыстаных магчымасцей, то няма яшчэ ніводнага апартуніста, які-б дадумаўся да таго, каб сказаць, што ў Барэнцавым моры ці ў Ціхім акіяне не хапае рыбы. Рыбы ў марах сапраўды неабмежаваная, невычарпальная колькасць, трэба толькі ўмець лавіць. І ёсць выдатныя ўзоры таго, як можна добра лавіць.

Мурманцы маюць велізарныя поспехі ў развіцці рыбнай прамысловасці. Але я баюся, як-бы таварышы мурманцы на гэтых ... рыя навыкі работы, а Ціхі акіян толькі называецца Ціхім,—трасе на ім так, як ні на адным другім акіяне... (ажыўленне ў зале).

Нашы маракі-рыбакі толькі прывыкаюць да гэтага акіяна. На рыбаловах таксама ёсць паасобныя бліскучыя лаўцы, якія здабываюць не менш за японцаў. Але мы павінны на ўсіх рыбалоўных суднах дагнаць і перагнаць японскую норму. Яна лічыцца вышэйшай тэхнічнай нормай, але мы павінны і можам яе перакрыць.

Патрэбна новая арганізацыя вытворчых працэсаў

Стаханаўскі рух не толькі апракідвае старыя нормы, — ён апракідвае старую арганізацыю вытворчых працэсаў, ён патрабуе перабудовы ўсяго кіраўніцтва вытворчасцю.

Вось група камсамольцаў-шкіпераў Далёкага Ўсхода прыслала мне пісьмо, у якім яны бяруць абавязацельства лавіць рыбу круглыя суткі, пры ўмове, калі будзе забяспечан неабходны падзел працы.

Гэтыя маладыя далёкаўсходнія шкіперы ў сваім пісьме гавораць: — пасля лову мы сеткі з рыбай вязем назад на бераг і затым зноў едзем у мора, гэта значыць трацім час, на працягу якога маглі-б узяць новыя ўловы. Давайце, пішуць яны, зробім так: мы—ловім, другія падвозяць нам свежыя сеці, адвозяць і выбіраюць рыбу, а мы будзем толькі лавіць.

Гэта правільная, вельмі цікавая прапанова. У нас многа нявопытных сезонных рабочых, якія лёгка справяцца з простай работай. А пастаянных вопытных рыбаловаў мала. Вось чаму асабліва важна выхаваць хоць-бы невялікую колькасць майстроў сваёй справы, якія мелі-б сваіх малакваліфікаваных памочнікаў, якія-б выконвалі падможную работу. Гэту новую арганізацыю працы і вытворчасці мы павінны прымяніць.

Стаханаўскі рух патрабуе новай арганізацыі вытворчасці не толькі ў рыбнай прамысловасці, але і на ўсіх заводах.

Вось таварышы з Данбаса, даўшыя першы сігнал стаханаўскага руху, цяпер даюць другі сігнал. Яны гавораць аб тым, што мала павысіць прадукцыйнасць працы асобнага рабочага, трэба арганізаваць вытворчасць па-іншаму, па-стаханаўску, трэба падрыхтоўваць работу загадзя, каб да пачатку вытворчасці было ўсё гатова, каб быў поўфабрыкат, матэрыялы, былі інструменты ў парадку.

Па-новаму цяпер трэба ставіць і рамонт. Абсталяванне хутчэй ваозчаецца, больш працуе. Догляду за абсталяваннем трэба больш. Справу рамонту нам трэба, значыць, наладзіць лепш. Рамонтныя рабочыя аплачваюцца ў нас няправільна: — больш адрамантаваў, больш зарабіў, а мала адрамантаваў, менш зарабіў. Здавалася-б, правільна. А я думаю, што будзе больш правільна паставіць аплату рамонтных рабочых у простую залежнасць ад працяжнасці і якасці работы адрамантаванага абсталявання. Чым больш абсталяванне працуе без рамонту, тым больш атрымлівае пеней рамантаваўшы яго рабочы. Трэба ўвесці такі парадак: — калі абсталяванне не пайшло пасля пэўнага тэрміну ў рамонт, калі яно добра працуе, то рамонтны рабочы атрымлівае за гэта прэмію. Тады ў нас будзе больш зацікаўленасці ў тым, каб абсталяванне працавала без дадатковага рамонту, каб якасць рамонту была высокая.

Стаханаўскі рух не толькі апракінуў старыя нормы, але ён прабудзіў масавы рух рабочых у галіне рацыяналізацыі і вынаходства. Цяпер проста-такі на кожным заводзе кожны рабочы думае, што-б такое яму змяніць у сваёй рабоце, каб узняць прадукцыйнасць. Уносяцца тысячы новых прапаноў. Я ўспамінаю той час, калі гадоў чатыры таму назад, жадаючы развіць справу рацыяналізацыі, стварылі спецыяльныя бюро рацыяналізацыі ў кожным наркамаце, у кожным главку, у кожным трэсце і прадпрыемстве. Стварылі спецыяльныя бюро, а яны рацыяналізавалі, галоўным чынам, на паперы.

Пісаліся палажэнні, потым інструкцыі аб палажэннях, а ні чорта з гэтага не выйшла. Гадоў два назад мы закрылі гэтыя бюро. А цяпер масавы рух стаханаўцаў, многамільённыя масы рабочых рацыяналізуюць куды лепш за ўсякія бюро. Зараз мы маем масавыя рацыяналізатарскія мерапрыемствы на прадпрыемствах, якія мы павінны праводзіць, абагульняць, скарыстоўваць.

(ПРАЦЯГ ДАКЛАДА ТАВ. А. І. МІКАЯНА НА 3 СТАР.)

Працяг даклада таварыша А. І. МІКАЯНА

Асаблівасці стаханаўскага руху ў сезонных галінах прамысловасці

Трэба сказаць аб некаторых асаблівасцях стаханаўскага руху ў харчовай прамысловасці. Гэтыя асаблівасці звязаны з тым, што ў шэрагу галін прамысловасці праца сезонна.

А ў нас ёсць такія галіны прамысловасці, дзе вытворчасць перарываецца. К прыкладу, у цукровай прамысловасці рабочы працуе 100—150 дзён, а потым на рамонт завода застаецца толькі адна трэці рабочых, — астатнім трэба ўходзіць да пачатку наступнага сезона. Тое-ж у рыбнай прамысловасці — зімой менш ловяць, летам больш, а лішніх рабочых зімой адпускаюць. Адсюль — труднасці ў аўладанні тэхнікай і неабходнасць асобага падыходу да сезоннага рабочага. Стаханаўскі рух і тут нас выручае. Замест таго, каб у разгары сезона браць вялікую колькасць новых рабочых, якіх цяжка дастаць і цяжка ўтрымліваць, бо жылля не хапае, можна абыйсціся меншай колькасцю рабочых пры ўмове, што яны даюць больш прадукцыі. Стаханаўскі рух уводзіць правільны падзел працы ў вытворчасці, вызваляе асноўнага рабочага ад простай, некваліфікаванай працы. Гэта дазваляе нам набіраць у сезон толькі некваліфікаваных рабочых, якія за кароткі тэрмін могуць асвоіць сваю нескладаную справу. Увосень на мясакамбінатах, напрыклад, не хапае байцоў, летам мы іх трымаем на розных падсобных работах, каб не страціць да восені. Цяпер байцы гавораць: дайце нам замест двух байцоў — аднаго некваліфікаванага памочніка на падсобныя работы, і мы выпрацуем за дваіх. Таму, маючы байца-стаханаўца, які можа замяніць двух, мы можам гэтага аднаго байца трымаць у штаце, каб ён з вытворчасці не ўшоў, а ў разгар сезона падабраць яму памочніка.

Цукровая прамысловасць дасягнула істотных рэзультатаў у барацьбе з цякучасцю рабочых, хоць гэта і сезонная прамысловасць. Цукровыя заводы маюць такія адносіны з калгасамі і калгаснікамі, што 90—95 процантаў сезонных рабочых-цукравікоў варочаюцца на будучы сезон з калгасаў назад на той-жа завод. Многа рабочых-цукравікоў, якія на працягу 15—20 гадоў кожны год зімой уходзяць, а потым восенню зноў варочаюцца на той-жа завод і на той-жа агрэгат. Гэта мы можам лёгка забяспечыць толькі там, дзе рабочыя жывуць недалёка ад сезонных прадпрыемстваў, але гэта значна трудней зрабіць, напрыклад, на рыбных промыслах Далёкага Ўсхода. У аддаленых мясцах павінна быць таму больш клопатаў аб людзях, там неабходна прымяняць асобыя мерапрыемствы па замацаванню на месцы рабочых.

На некаторых прадпрыемствах мы дабіваемся таго, каб рабочыя мелі дзве прафесіі. Скажам, разгар сезону ў мясной і піваваранай прамысловасці не супадаюць, і вось летам рабочы працуе на піваварным заводзе, а зімой і ўвосень на мясакамбінаце.

Мы павінны каапераваць адзін завод з другім, каб частка рабочых у розныя сезоны пераходзіла з аднаго нашага завода на другі наш завод. Вось такімі мерапрыемствамі мы можам забяспечыць, каб кваліфікаваныя рабочыя не ўходзілі, а заставаліся на прадпрыемствах і павышалі сваю кваліфікацыю.

Трэба зрабіць і другое — камбінаванне вытворчасці. К прыкладу кансервовыя, фруктовыя заводы ў кастрычніку работу заканчваюць да новага ўраджаю фруктаў. Куды нам дзець рабочых, каб не страціць іх для данай вытворчасці? Мы думаем пабудаваць камбінаваную вытворчасць, напрыклад, наладзіць на кансервовых заводах кандзіцерскую вытворчасць. Няхай яна будзе не такой механізаванай, але затое ў рабочых не будзе прастою, будуць захаваны кадры. У перыяд перарыву кансервовай вытворчасці мы будзем рабіць цукеркі, халву, рахат-лукум і іншыя салодкія рэчы, якія патрэбны і якія магчыма зрабіць.

Гэта датычыць і многіх іншых галін прамысловасці, прычым не толькі харчовай.

Касіор.—Не хочаш, а ясі!

Мікаян. — Правільна! Павінна быць так смачна, так пажыўна і прыемна, каб «само ў рот лезла».

Этыкетка і ўпакоўка павінны быць прыгожымі. Прыгожая этыкетка, прыгожы выгляд, добра адбіваюцца і на смаку. Прадукт у добрай упакоўцы выклікае да сябе зусім іншыя адносіны.

Галасы.—Правільна.

Мікаян. — Спажывец бачыць добрую ўпакоўку, і ён яшчэ не прабаваў якасці, а гаворыць: «напэўна, выдатны прадукт».

Упакоўка, апрача таго, ахоўвае прадукт ад псавання, ад вільгаці, сухасці. Таму ўпакоўка надзвычай важна. Мы цяпер паслалі групу нашых работнікаў у Амерыку і ў Еўропу, каб яны там падвучыліся, паглядзелі-б усё, што там ёсць добрага, з тым, каб і ў нас гэта завесці. Наш асартымент на тавары—добры, але ў параўнанні з Амерыкай ён недастаткова багаты, і не так багаты, як нам патрэбна. Нам трэба, каб было многа прадуктаў, каб якасць была найлепшая, каб асартымент быў багаты.

У тых галінах прамысловасці, дзе ёсць труднасці збыту, трэба проста сказаць стаханаўцам:—ваша задача — так палепшыць асартымент, так палепшыць якасць, упакоўку, знадворны выгляд, каб прасунуць тавар...

Касіор. — І па падыходзячай цане.

Мікаян.—Мы гэта ведаем, тав. Касіор! Таварыш Сталін прапанаваў нядаўна знізіць цэны на цукар і на цукеркі. Мы зрабілі гэта з вялікай прыемнасцю. На цукеркі, як кажуць, на данай стадыі, цана ўжо божаская. (Смех. Апладысменты).

Цэны мы знізілі і будзем далей зніжаць, а якасць будзем паляпшаць.

Таварыш Сталін сказаў, што стаханаўскі рух адкрывае дарогу багаццю прадуктаў. Стаханаўскі рух, значыць, трэба пашыраць усё больш і больш. Некаторыя пытаюць: куды мы лішніх рабочых дзенем? Адказаць на гэта проста: мы такую праграму дамо, што ўсе будуць у нас працаваць. Паставім новыя варштаты, новыя агрэгаты, «расшыем» вузкія месцы,—працуй колькі хочаш, работа знойдзецца—не аб тым справа ідзе, выпрацоўвайце толькі больш прадуктаў.

Трэба тэмпы больш шпаркія ўзяць, і мы іх цяпер возьмем. Тое, што здавалася ў мінулым годзе яшчэ недасяжным, цяпер становіцца зусім лёгкім. Наступіла, таварышы, велізарнейшае паскарэнне нашага руху. Вядома, харчовая прамысловасць не можа цягацца з цяжкай. Цяжкая прамысловасць узброена лепш, чым харчовая, там кадры больш кваліфікаваныя. Але і ў харчовай мы маем велізар-

Я павінен прама прызнацца, прамову таварыша Сталіна аб выніках першай пяцігодкі я слухаў, некалькі раз чытаў, а толькі нядаўна, перачытваючы, натрапіў на месца, якое ўсе мы мала цытуем і якое мы мала, відаць, ведаем.

Вось таварыш Сталін сказаў, што пафас будаўніцтва трэба дапоўніць пафасам асваення новай тэхнікі. Гэта мы ўсе ўсвоілі і гаворым—выдатныя словы. Гэтыя залатыя словы цяпер на вуснах ва ўсіх, таму што цяперашні стаханаўскі рух—гэта ёсць сапраўдны пафас асваення новай тэхнікі. А вось у гэтым-жа месцы ў Сталіна двума радкамі ніжэй, яшчэ больш сказана, што звычайна не цытуецца.

Вось што пісаў таварыш Сталін аб выніках першай пяцігодкі ў 1933 годзе.

«У перыяд першай пяцігодкі мы змаглі арганізаваць энтузіязм, пафас новага будаўніцтва і дабіліся рашаючых поспехаў. Гэта вельмі добра. Але цяпер гэтага недастаткова. Цяпер гэту справу павінны мы дапоўніць энтузіязмам, пафасам асваення новых заводаў і новай тэхнікі, сур'ёзным узняццем прадукцыйнасці працы, сур'ёзным скарачэннем сабекошту. У гэтым цяпер галоўнае.

Бо толькі на гэтай базе мы можам дабіцца таго, каб, скажам, да другой паловы другой пяцігодкі (а гэта якраз цяпер, 1935—36 год —другая палова другой пяцігодкі —А. М.) узяць новы магутны разбег як у галіне будаўніцтва, так і ў галіне прыросту прамысловай прадукцыі».

Гэта прама геніяльнае прароцтва! Гэта прадбачанне настолькі дакладнае, якога цяжка нават чакаць.

І вось, таварышы, калі чытаеш такія рэчы ў Маркса і Энгельса, Леніна, Сталіна, то бачыш, што іх творы гэта такія скарбніцы, такое багацце мыслі, што колькі не чытай, — не вычарпаеш, як ніколі ніякі геолаг сваімі доследамі не вычэрпвае вялікіх багаццяў нашай зямлі.

Гэта прадсказанае таварышам Сталіным паскарэнне нашага развіцця мы і перажываем цяпер (апладысменты). Яно ўжо ажыццявілася.

Цяпер мы, уся краіна, узялі, як гаварыў наш Сталін, новы магутны разбег. На капітальныя затраты будучага года замест 25 міліярдаў у 1935 годзе, мы ў 1936 годзе будзем мець 32 міліярды. Гэта і ёсць новы магутны разбег будаўніцтва, магутная праграма росту прадукцыі на 23—25 проц. Гэта ўзята на будучы год, прычым, таварышы, гэтыя проценты ўжо не тыя, якія мы мелі раней. Кожны процант важыць зараз больш, чым было раней, куды больш, чым раней!

Наблізіць тэхнічны і культурны ўзровень рабочых да ўзроўню інжынераў і тэхнікаў

У сваёй прамове на першай ... тав. Сталін

чых, якія ўжо здалі тэхнічны экзамен, як быць з імі? Я думаю

Вайна ў Абісініі

Зводка ваенных дзеянняў

ПАРЫЖ, 25 снежня. (БЕЛТА). Як паведамляюць з Адыс-Абебы, 22 снежня абісінскія войскі пад камандаваннем Абаба, брата раса Дэсбы, сканцэнтраваныя ў горным раёне Гама (паўднёвы фронт) пачалі прасоўванне да італьянскіх ліній. Гэтыя войскі павінны атрымаць кулямёты і вінтоўкі ў пэўным пункце, дзе іх будзе чакаць караван, які прышоў з граніцы брытанскага Самалі. Другая буйная абісінская армія знаходзіцца ў даліне ракі Эррэр, гатовая даць адпор італьянцам у выпадку іх спробы прасунуцца к лініі Джыджыга — Харар. Па ўсяму паўднёваму фронту абісінцы ўстанавілі палявыя радыёстанцыі.

Абісінскі генерал Насібу заявіў, што за апошнія 15 дзён дзве тысячы італьянскіх туземных салдат перайшлі на бок абісінцаў са зброяй і прыпасамі.

Умовы Абісініі на заключэнне міру

ЛОНДАН, 27 снежня. (БЕЛТА). Карэспандэнт агенцтва Рэйтэр у Адыс-Абебе паведамляе, што, паводле вестак з поўафіцыяльнай крыніцы, абісінскі ўрад гатоў заключыць мір на наступных умовах:

1. Поўная эвакуацыя італьянскіх войск.
2. Італія павінна кампенсаваць шкоду, прычыненую Абісініі.
3. Абісінія павінна быць прызнана дзяржавамі ў якасці суверэннай дзяржавы.
4. Устанаўленне граніц павінна быць праведзена міжнароднай камісіяй, якая будзе назначана Лігай нацый.
5. Абісінія, выказваючы гатоўнасць карыстацца замежнай кансультацыяй і дапамогай у эканамічнай, фінансавай і адміністрацыйнай галінах, не прымае кансультацыі і дапамогі з боку Італіі.

ТУРЦЫЯ БУДУЕ ПАВЕТРАНЫ ФЛОТ

АНКАРА, 26 снежня. (БЕЛТА). Вялікі нацыянальны сход (турэцкі парламент) прыняў на ўчарайшым пасяджэнні пастанову асігнаваць 21,5 млн. турэцкіх лір на набыццё частак авіяцыйных матораў і на будаўніцтва паветранага флота.

На гэтым пасяджэнні Вялікі нацыянальны сход вынес пастанову аб двухпроцантным абкладанні заработнай платы рабочых і служачых на патрэбы супроцьпаветранай абароны.

ТОРГЛЕР ВЫКЛЮЧАН З КОМПАРТЫІ ГЕРМАНІІ

У кастрычніку гэтага года ў Брусэлі адбылася партыйная канферэнцыя нелегальна змагаючайся комуністычнай партыі Германіі—першая агульна-германская канферэнцыя компартыі пасля ўстанаўлення фашысцкай дыктатуры. У гэтай канферэнцыі прынялі ўдзел дэлегаты амаль усіх акруговых партыйных арганізацый. Канферэнцыя абмеркавала паводзіны Торглера да і ў часе лейпцыгскага працэса і прыняла наступную пастанову:

1. Торглер супроць волі партыйнага кіраўніцтва добраахвотна аддаўся ў рукі фашыстам.

2. Партыйнае кіраўніцтва зрабіла ўсё, каб падтрымаць Торглера ў перыяд турэмнага зняволення і ў перыяд працэса. Торглер, аднак, адмовіўся следваць указанням кіраўніцтва партыі ў сваім выступленні перад судом.

3. Торглер выбраў сабе ў абаронцы адваката доктара Зака, вядомага як фашыста. Хоць партыя адкрыта выкрыла доктара Зака, як зброю фашысцкай юстыцыі, Торглер трымаўся за яго і абараняў яго ад выкрываючых атак тав. Дзімітрава.

4. Торглер ганебным чынам капітуляваў перад фашысцкім судом і з самага пачатку адмовіўся выступаць як комуніст і як кла-

емствамі фашысцкіх абвінаваўцаў і крывавых суддзяў супроць тав. Дзімітрава.

Партыйная канферэнцыя таму аднагалосна пастанавіла выключыць Торглера з радоў комуністычнай партыі Германіі за яго ганебныя, нявартыя комуніста і рэволюцыйнага пролетарыя паводзіны перад судом. (Надрукавана ў бюлетэні «Рундшаў» ад 19 снежня, г. Базель).

* * *

Каты Клаўса, Лютгенса і тысяч іншых пролетарскіх байцоў паказалі сябе вельмі зніcхадзіцельнымі да Торглера. Торглер на волі. Французскія і чэшскія газеты нядаўна паведамлялі, што Торглер разам са славутай Марыяй Рэзэ працуюць у абасобленым месцы пад Берлінам над нейкай кнігай. Летам мінулага года Марыя Рэзэ змясціла ў брудных трацкісцкіх газетках пагромныя артыкулы супроць компартыі Германіі і супроць Савецкага саюза, а зімой у часе Саарскага плебісцыту яна ўжо выступала ў Германіі, па радыё за фашыстаў. Прамая дарожка ад Троцкага да Гітлера!

Паводзіны Торглера тым больш ганебны, што байцы компартыі Германіі паказалі ўсяму свету выключныя ўзоры самай глыбокай адданасці рабочаму класу і боль-

АГЛЯД ДРУКУ

АНАНІМНАЯ ГАЗЕТА

Намеснік адказнага рэдактара бягомльскай раённай газеты «Калгасны змагар» тав. Ананіч быў засмучаны. Алфавіт налічвае трыццаць дзве літары, а між тым іх яўна не хапала.

Вялікую рэдкасць ўяўляе сабою «жывы» подпіс пад заметкамі ў раённай газеце. «Калгаснік», «Селькор», «Крамнік», «Піонер», «Свой», «Вучань», — гэта яшчэ даволі выразныя і «адухоўленыя» ўдзельнікі нумара. Найбольшай пашанай карыстаюцца ў якасці подпісаў літары: «С», «К», «В», «П», «Б», «Ф», «У» і ім падобныя псеўданімы ўпрыгожваюць подпісы пад заметкамі.

Было-б несумленным сцвярджаць, што так робіцца заўсёды. У двух выпадках за апошні час у якасці аўтараў фігуравалі жывыя людзі з прозвішчамі. Першы раз — калі работнікі спажывецкай кааперацыі абвяшчалі аб сваім уключэнні ў конкурс на лепшае сельскае спажывецкае таварыства, другі раз — калі пісьманосцы ўключаліся ў конкурс на лепшую дастаўку друку. Аўтараў гэтых матэрыялаў захаваць у тайне рэдакцыя ўжо не адважылася.

Чаму-ж так атрымліваецца ў Бягомлі? Паспрабуем знайсці тлумачэнні ў нумары ад 4 снежня. У ім на мясцовыя тэмы шэсць артыкулаў і заметак. Дзве з іх падпісаны «С», адна — «В», трэцяя — «Р» і чацвертая — «Рудніцкая». Відаць, што апошняя з'яўляецца пастаянным супрацоўнікам газеты і аўтарам некалькіх заметак. Не памылімся, калі скажам, што патаемныя літары належаць рэдакцыйным работнікам, якія і запаўняюць сваімі матэрыяламі ў большасці ўсю газету. Так робіцца ананімная газета.

НАРАДА Ў НАРКАМЦЯЖПРОМЕ

МАСКВА, 27 снежня. (БЕЛТА). 26 снежня ў Наркамцяжпроме пад старшынствам тав. Орджанікідзе адбылася ўсесаюзная нарада начальнікаў галоўных упраўленняў, дырэктароў, інжынераў, тэхнікаў, стаханаўцаў і інш. работнікаў цяжкай прамысловасці.

Нарада абмяркоўвала практычныя пытанні, якія выцякаюць для цяжкай прамысловасці з рашэнняў апошняга пленума Цэнтральнага Камітэта ВКП(б).

СХОД ПАРТАКТЫВА МЕНСКАГА ВУЗЛА

Учора ў клубе імя Леніна адбыўся сход партыйнага актыва Менскага чыгуначнага вузла. З дакладам аб рашэннях пленума ЦК ВКП(б) выступіў намеснік начальніка палітаддзела дарогі тав. Топаль. Дакладчык прывёў

...з цякучасцю рабочых, ...гэта і сезонная прамысло... Цукровыя заводы маюць ...адносіны з калгасамі і кал...камі, што 90—95 процантаў ...ных рабочых-цукравікоў ва-

...творчасці мы будзем рабіць цукеркі, халву, рахат-лукум і іншыя салодкія рэчы, якія патрэбны і якія магчыма зрабіць.

Гэта датычыць і многіх іншых галін прамысловасці, прычым не толькі харчовай.

...што ўсё будуць у нас працаваць. Паставім новыя варштаты, новыя агрэгаты, «расшыем» вузкія месцы,—працуй колькі хочаш, работа знойдзецца—не аб тым справа ідзе, выпрацоўвайце толькі пабольш прадуктаў.

Трэба тэмпы больш шпаркія ўзяць, і мы іх цяпер возьмем. Тое, што здавалася ў мінулым годзе яшчэ недасяжным, цяпер становіцца зусім лёгкім. Наступіла, таварышы, велізарнейшае паскарэнне нашага руху. Вядома, харчовая прамысловасць не можа цягацца з цяжкай. Цяжкая прамысловасць узброена лепш, чым харчовая, там кадры больш кваліфікаваныя. Але і ў харчовай прамысловасці мы маем велізарны рост за апошнія два гады, чаго раней не было.

Мы за гэтыя два гады паднялі прадукцыю харчовай прамысловасці на 57 проц. Калі да гэтага дадаць праграму 1936 г.,—то за тры гады рост будзе 94 проц. — амаль падваенне за тры гады. Рост больш ці менш прыстойны, але несумненна, — гэта яшчэ не ёсць прэдзел, яшчэ рэзервы вялікія ёсць. Будзем лепш працаваць, мабілізуемся на перавыкананне праграмы 1936 года, на працягу якога мы павінны дабіцца не менш чым на 22 проц. прыросту ў параўнанні з 1935 годам.

Першае студзеня цяпер свята, раней мы яго не святкавалі, а цяпер будзем святкаваць па-сапраўднаму, а ўжо з другога студзеня пачнем сапраўдную барацьбу за выкананне праграмы 1936 года. І мы гэту праграму выканаем безумоўна.

* * *

Я ўжо гаварыў аб паскарэнні нашага руху. Цяпер мы ўсе гэта бачым, і мы, кіраўнікі, і ўсе рабочыя, увесь народ бачыць, што наступіла аграмаднае паскарэнне нашага развіцця.

А таварыш Сталін з усёй сваёй геніяльнасцю гэта прадсказаў тады, калі ніхто яшчэ, бадай, гэтага не думаў і не прадбачыў.

Таварыш Сталін у 1931 годзе, выступаючы на нарадзе гаспадарнікаў, даў свае вядомыя 6 умоў. Па сутнасці гэтыя **шэсць умоў таварыша Сталіна аказаліся шасцю ўмовамі, шасцю прадпасылкамі развіцця стаханаўскага руху.** Калі чытаеш прамову нашага Сталіна аб шасці ўмовах—бачыш іменна тое, што даў нам, што падрыхтаваў стаханаўскі рух. Выкананнем гэтых умоў мы падрыхтавалі стаханаўскі рух.

А ў 1933 годзе, падводзячы вынікі першай пяцігодкі, таварыш Сталін прадсказаў тое паскарэнне, якое мы маем сёння. Прама прадсказаў, з каляндарнай дакладнасцю, што іменна цяпер, у нашы дні, мы паскорым наша развіццё. Жыццё паказала ўсю геніяльнасць гэтага прадбачання таварыша **Сталіна.**

Калі перачытваеш Маркса, Энгельса, Леніна, Сталіна, заўсёды знаходзіш у іх штосьці новае, чаго як быццам-бы раней не заўважваў. Калі-ж чытаеш, звычайна шукаеш адказ на пытанне, якое ўжо наспела. Шукаеш і знаходзіш. А тое, чаго не шукаеш, праходзіць у гэты час міма свядомасці, не заўважваецца.

Гэта прадсказанне таварышам Сталіным паскарэнне нашага развіцця мы і перажываем цяпер (апладысменты). Яно ўжо ажыццявілася.

Цяпер мы, уся краіна, узялі, як гаварыў наш Сталін, новы магутны разбег. На капітальныя затраты будучага года замест 25 мільярдаў у 1935 годзе, мы ў 1936 годзе будзем мець 32 мільярды. Гэта і ёсць новы магутны разбег будаўніцтва, магутная праграма росту прадукцыі на 23—25 проц. Гэта ўзята на будучы год, прычым, таварышы, гэтыя проценты ўжо не тыя, якія мы мелі раней. Кожны процант важыць зараз больш, чым было раней, куды больш, чым раней!

Наша краіна вось ужо 18 гадоў першая ў свеце па свайму палітычнаму ладу. Хутка яна будзе першай па багаццю, магутнасці і культуры.

Пытанне «хто каго», вырашанае ў нашай краіне ўжо даўно, з такім-жа поспехам будзе вырашана ў нашу карысць — у карысць камунізма, пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, і на міжнароднай арэне. (Працяжныя апладысменты. Усе ўстаюць).

...аблізіць тэхнічны і культурны ...ровень рабочых да ўзроўню інжынераў і тэхнікаў

...сваёй прамове на першай ...анаўскай нарадзе тав. **Сталін** ...нам найвялікшую перспекты... ...ліквідацыі разрыву паміж ра... ...вай і фізічнай працай. Тав. ...лін паказаў, што культурна-...чны рост нашых рабочых ...і павінен падняць іх да ...ўню інжынерна-тэхнічных ра...каў. Гэта выдатная дарога ...та для ўсёй многамільённай ...працоўных нашай краіны. ...тым сказваецца наша адроз... ...ад капіталістычнага свету. ...і маладыя, і дарослыя ву... ...і будуць вучыцца і вучыц-...чых, якія ўжо здалі тэхнічны экзамен, як быць з імі? Я думаю так, што для таго, хто здаў першы экзамен, для яго трэба выпрацаваць другую праграму, больш павышаную—праграму другой ступені. У будучым, напэўна, прыдзецца стварыць таксама і трэцюю ступень тэхнічнай асветы, якая будзе ўжо наблізіць навучаючыхся да ўзроўню інжынераў і тэхнікаў.

...выдатны рух! Напэўна ні... ...свеце няма такой колькасці ...чаючыхся, колькі ў нас ву... ...ў розных гуртках, школах, ...эйшых навучальных устано... Вучобу нам трэба разгар... ...за ўсю шырыню.

...харчовай прамысловасці мы ...і арганізаваць справу такім ..., каб у 1936 годзе ўсіх па... ...ных рабочых прапусціць ...тэхнічны мінімум. Адна ...прапушчана ўжо. Трэба бу... ...частку сезонных рабочых ...хтаваць, падвучыць.

...ванне цяпер аб тых рабо-

Нам надзвычай важна таксама працаваць над перакваліфікацыяй нашых інжынераў і дырэктароў. Мала таго, што інжынер скончыў сваю вучобу. Калі ён, інжынер, на працягу многіх гадоў не чытае літаратуры, калі ён не абменьваецца з другімі вопытам, то такі інжынер можа адстаць і аказацца на вытворчасці рэакцыйным чалавекам. Як і ў Чырвонай арміі, так і ў прамысловасці, неабходны пастаяннае ўдасканаленне, пастаянная тэхнічная перакваліфікацыя інжынераў, тэхнікаў, дырэктароў, каб яны не адставалі ад стаханаўцаў і лепш кіравалі імі. Вось чаму павінна быць ва ўсю разгорнута работа па перападрыхтоўцы інжынерна-тэхнічнага персанала.

Нястомна паляпшаць асартымент і якасць харчовых прадуктаў

...анаўскі рух ставіць перад ...вай прамысловасцю асобыя ... Больш чым дзе-б там ні ...нам важна, таварышы, не ...павялічваць колькасць пра...аў, але і паляпшаць іх якасць. ...нашы стаханаўцы сталі ...павялічваць колькасць, не ...ваючы якасці, то такі ста...ўскі рух нам быў-бы непа... Якасць прадуктаў, іх па...ныя і смакавыя ўласцівасці, ...ўка маюць для харчовай ...мысловасці велізарнае зна...

...арыш **Сталін** вельмі многа ...ог нам тым, што сваёй кры..., сваімі ўказаннямі напі..., каб мы хутчэй паляпшалі ...ць прадуктаў. Мы шмат чаго ...ўлі, таварышы, але калі ...і работнікаў харчовай прамы...асці захоча сказаць, што мы ... ўсё, то ён памыліцца і не ...памыліцца, але і правалі... Мы прывыклі к таму, што ў ...білі прадукты дрэнныя і іх ...мала. Цяпер прадуктаў ста...больш і яны лепшай якасці. ...годзі растуць, іх апетыты ...ць, растуць іх патрабаванні, развіваюцца іх густы, і харчовай прамысловасці трэба ісці насустрач узрастаючым густам і патрабаванням працоўных. А працоўныя-ж у нас толькі цяпер пачынаюць па-сапраўднаму харчавацца і смачна есці. Міхаіл Кальцоў пісаў нядаўна ў «Правде» аб тым, як ядуць датчане. Я чытаў і здзіўляўся — непраўдападобна. Але раз піша тав. Кальцоў, ды пры тым у «Правде», значыць, гэта — **праўда. (Гул адабрэння).**

У гэтым артыкуле тав. Кальцоў расказвае, што ў Даніі ядуць так, нібы набажэнства адбываюць: шмат страў, велізарны выбар, не яда, а набажэнства.

Краіна наша багацее, і хутка мы будзем мець усяго ўдосталь для мільёнаў. Тады хоць і не станем, мабыць, ператвараць яду ў набажэнства, як датчане, але ва ўсякім выпадку будзем есці са смакам і з толкам. Вось чаму харчовая прамысловасць павінна даць такія прадукты, такой якасці, каб іх елі з прыемнасцю не толькі тыя, хто галодзен, але і той, хто сыт.

...адаўся ў рукі фашыстам.

2. Партыйнае кіраўніцтва зрабіла ўсё, каб падтрымаць Торглера ў перыяд турэмнага зняволення і ў перыяд працэса. Торглер, аднак, адмовіўся следваць указанням кіраўніцтва партыі ў сваім выступленні перад судом.

3. Торглер выбраў сабе ў абаронцы адваката доктара Зака, вядомага як фашыста. Хоць партыя адкрыта выкрыла доктара Зака, як зброю фашысцкай юстыцыі, Торглер трымаўся за яго і абараняў яго ад выкрываючых атак тав. Дзімітрава.

4. Торглер ганебным чынам капітуляваў перад фашысцкім судом і з самага пачатку адмовіўся выступаць як камуніст і як класавы баец, абараняць камуністычную партыю і ідэю камунізма; ён абмежаваўся толькі апалітычнай абаронай уласнай асобы.

5. Торглер не раз адмяжоўваўся на судзе ад узорнай бальшэвіцкай барацьбы тав. Дзімітрава за справу камунізма, падкрэсліваючы, што ён з гэтай барацьбой не згодзен.

Сваімі паводзінамі на судзе ён нанёс тав. Дзімітраву ўдар у спіну і салідарызаваўся з мерапры...

...іншых пролетарскіх байцоў паказалі сябе вельмі знісхадзіцельнымі да Торглера. Торглер на волі. Французскія і чэшскія газеты нядаўна паведамлялі, што Торглер разам са славутай Марыяй Рэзэ працуюць у абасобленым месцы пад Берлінам над нейкай кнігай. Летам мінулага года Марыя Рэзэ змясціла ў брудных трацкісцкіх газетках пагромныя артыкулы супроць кампартыі Германіі і супроць Савецкага саюза, а зімой у часе Саарскага плебісцыту яна ўжо выступала ў Германіі, па радыё за фашыстаў. Прамая дарожка ад Троцкага да Гітлера!

Паводзіны Торглера тым больш ганебны, што байцы кампартыі Германіі паказалі ўсяму свету выключныя ўзоры самай глыбокай адданасці рабочаму класу і бальшэвіцкай вытрыманасці.

Кампартыя Германіі выхавала пад кіраўніцтвам Эрнеста Тэльмана жалезныя бальшэвіцкія кадры. На барацьбу гэтых выдатных людзей з захапленнем і надзеяй глядзіць не толькі ўвесь германскі рабочы клас. Яны — гонар усяго сусветнага рабочага руху. Гэтыя кадры з пагардай і нянавісцю ўспамінаюць імя Торглера. («Правда»).

...дырэктароў, інжынераў, тэхнікаў, стаханаўцаў і інш. работнікаў цяжкай прамысловасці.

Нарада абмяркоўвала практычныя пытанні, якія выцякаюць для цяжкай прамысловасці з рашэнняў апошняга пленума Цэнтральнага Камітэта ВКП(б).

СХОД ПАРТАКТЫВА МЕНСКАГА ВУЗЛА

Учора ў клубе імя Леніна адбыўся сход партыйнага актыва Менскага чыгуначнага вузла. З дакладам аб рашэннях пленума ЦК ВКП(б) выступіў намеснік начальніка палітаддзела дарогі тав. Топаль. Дакладчык прывёў рад фактаў, якія сведчаць аб тым, што партарганізацыі Менскага вузла яшчэ не ўзяліся за разгортванне стаханаўскага руху так, каб ператварыць увесь вузел у стаханаўскі.

У спрэчках выказаліся 17 чалавек. Выступаўшыя адзначалі недахопы работы па разгортванню стаханаўскага руху.

СТРЭЛЬЧАНКА.

Пісьменнікі Совецкай Беларусі

АНДРЭЙ АЛЕКСАНДРОВІЧ

Калі Андрэй Александровіч улетку 1921 года прачытаў на старонках «Совецкай Беларусі» свой першы надрукаваны верш, яму было пятнаццаць год.

Ён прышоў у літаратуру з наіўным вопытам падростка-сына беднага шаўца з менскай рабочай ускраіны. Рана страціўшы бацьку, будучы паэт прайшоў «паскораны курс» жыццёвай навукі на бульварах, на рынку, ледзь перамогшы элементарную грамату.

Але на рабочай ускраіне, сярод працоўнага люду малады Александровіч з ранніх гадоў увабраў у сябе адчуванні нянавісці да эксплаататараў працоўных мас. Тут ён чэрпаў вобразы, рытмы, лексіку для сваіх вершаў.

Уступленне ў комсамол (1923 г.), а з часам работа ў комсамольскім і партыйным друку спрыялі ідэйнаму афармленню юнака-паэта.

Ужо ў першым зборніку вершаў «Па беларускім бруку» (1925 г.) Александровіч выступае, як баявая палітычная фігура, якая прышла ў літаратуру з новым ідэйным пафасам, з новай тэматыкай, са сваім асаблівым паэтычным голасам. У гэтых першых вершах ранні Александровіч дае рад яркіх рэалістычных зарысовак з быту рамеснікаў, рабочай комсамольскай моладзі, жыцця совецкага горада. Ілжыва-сялянскай, нацыяналістычна-абмежаванай тэматыцы беларускіх нацыяналістаў, іх нацыяналістычным стылізацыям Александровіч процістаўляе рабочую тэматыку, новую галерэю вобразаў.

Праўда, у гэтых вершах яшчэ прыкметны сляды наіўнага соцыяльнага схематызма, але ўжо прабіваецца яркі талент паэта, які ўмее адшукаць, здавалася-б, звычайныя бытавыя зарысоўкі лірыкай і фальклорам.

У процівагу нацыяналістычным стылізатарам фальклора Александровіч у радзе вершаў («Сасна» і інш.) удала каментуе новымі совецкімі паэтычнымі сродкамі традыцыйныя фальклорныя вобразы і матывы.

Аднак, мацней за ўсё Александровіч як палітычны лірык.

Яго паэма «Цені на сонцы» (1927—1929 г.) адыграла велізарную ролю ў справе барацьбы і супроць контррэволюцыйнай палітыкі нацдэмаў, і супроць іх літаратурных традыцый. Гэта паэма з'яўляецца першым яркім палітычным памфлетам у беларускай совецкай паэзіі.

Некаторы час, на этапе свайго захаплення публіцыстычнай паэзіяй у перыяд «літфронта» (літаратурны кірунак, які штурхаў паэта на публіцыстычныя схемы ў паэзіі), Андрэй Александровіч грашыў рытарычнай нацягнутасцю. Гэта прыкметна асабліва ў яго «Паэме імя вызвалення» 1930 г.).

Аднак, апошнія гады з'яўляюцца гадамі яркага росквіту палітычнай лірыкі Александровіча ў лепшым сэнсе гэтага слова. Такавы яго вершы «Сцяна бясстрашных», «Галодная раніца», «Ноч у разведцы» і шмат іншых вершаў, якія друкаваліся ў апошнія часы ў «Правде», «Известиях», «Звяздзе».

Александровіч у гэтым сэнсе працягвае лепшыя традыцыі Маякоўскага, які не ўхіляўся ад надзённа-палітычных «газетных» вершаў, узнімаючы іх да ўзроўню «высокай палітыкі», як выразіўся Гейне аб сваёй палітычнай лірыцы — «Германія».

Усё часцей і часцей Александровіч варочаецца ў апошні час да народнай песні, выконваючай тыя-ж функцыі палітычнай паэзіі. Багаты музычны верш Александровіча, веданне беларускай народнай творчасці забяспечвае яму поспех і ў гэтым жанры. Апошняя паэма Александровіча «Шчаслівая дарога» перасыпана яркімі лірыка-фальклорнымі радкамі, не гаворачы ўжо аб цудоўнай казцы пра «пана-жываглота», якая ўвойдзе ў фонд совецкай народнай казкі.

Андрэй Александровіч — паэт-шукальнік. Ён пераходзіць ад аднаго паэтычнага жанру да другога. Яго драматычная паэма «Напор» з'яўляецца смелай спробай паэта даць у вершах першую жыццерадасную і бадзёрую беларускую комсамольскую п'есу. Пры ўсіх сваіх сцэнічных недахопах яна, як і паэма «Нараджэнне чалавека», сведчыць аб тым, што Александровіч — паэт шырокага дыхання. Ён мае ўсе даныя для таго, каб стварыць буйнае паэтычнае палатно з галерэяй жывых вобразаў, — тое, чаго так не хапае нашай паэзіі.

У 1936 годзе будзе пятнаццаць год творчай дзейнасці Андрэя Александровіча. За гэтыя пятнаццаць год пачынаючы паэт-юнак з менскай рабочай ускраіны, выхаваны бальшэвіцкай партыяй, вырас у аднаго з буйнейшых беларускіх совецкіх паэтаў са значным рэзанансам на ўсесаюзнай арэне совецкай паэзіі.

Паэт-комуніст Андрэй Александровіч з'яўляецца нястомным арганізатарам совецкага літаратурнага жыцця ў Беларусі, барацьбітом за бальшэвіцкія прынцыпы інтэрнацыяналізма ў нашай літаратуры.

Вершы Александровіча перакладзены на мовы многіх народаў СССР. У бліжэйшы час у Дзяржаўным літаратурным выдавецтве (Масква) выходзіць кніга выбраных вершаў Александровіча на рускай мове.

Я. БРАНШТЭЙН.

Рэчыцкі раён выканаў план развіцця жывёлагадоўлі

З таго часу, як таварыш Сталін заклікаў усю партыю, усіх бальшэвікоў, партыйных і беспартыйных да ўздыму жывёлагадоўлі, не прайшло і двух гадоў.

На заклік таварыша Сталіна актыўна і горача адгукнуліся раённыя партыйныя і савецкія арганізацыі, масы калгаснікаў, а таксама і спецыялісты, працуючыя ў галіне жывёлагадоўлі.

Рэчыцкі раён, следуючы ўказанням правадыра партыі, у гэтым годзе ўпершыню дабіўся выканання дзяржаўнага плана развіцця жывёлагадоўлі па ўсіх паказальніках.

План вырошчвання цялят выкапан на 100 процантаў, парасят — на 107 процантаў, ягнят — на 109 процантаў.

План укамплектавання малочных ферм выканан на 100 процантаў, свінагадоўчых — на 112 процантаў і аўцагадоўчых — на 103 проценты.

Поўнасцю ліквідавана бескароўе. 870 калгаснікаў атрымалі цёлак. З калгасных ферм калгаснікам прадана 500 парасят.

Пабудавана новых тыповых кароўнікаў на 7018 галоў і пераабсталявана старых кароўнікаў на 3367 галоў жывёлы. Пабудавана тыповых новых свінарнікаў на 1785 галоў і пераабсталявана старых на 1316 галоў.

Уся жывёла забяспечана цёплымі памяшканнямі і кармамі, як канцэнтраванымі, так і грубымі і сакавітымі. Усе кармы перададзены па актах загадчыкам ферм.

Раённыя партыйныя і савецкія арганізацыі і масы калгаснікаў запэўняюць партыю і ўрад, што Рэчыцкі раён у 1936 годзе будзе змагацца не толькі за выкананне, але і перавыкананне дзяржаўнага плана развіцця жывёлагадоўлі, шляхам укаранення стаханаўскіх метадаў у работу ферм.

Сакратар Рэчыцкага райкома КП(б)Б МАЛІНІН.
Старшыня Рэчыцкага райвыканкома РАВЕНОК.
Загадчык Рэчыцкага райземаддзела МАЛЧАНАЎ.

***

У сувязі з датэрміновым выкананнем Рэчыцкім раёнам плана развіцця жывёлагадоўлі і гадоўлі маладняка, Наркамзем БССР прапанаваў рэчыцкаму райземаддзелу прадставіць для прэміравання спіс лепшых работнікаў ферм, жывёлагадоўчых секцый сельсаветаў і спецыялістаў, якія паказалі найлепшыя ўзоры работы.

ВЫКАНАЛІ ПЛАН ЛЕСАЗАГАТОВАК

26 снежня Клічаўскі раён выканаў гадавы план па загатоўцы будаўнічай драўніны і дроў на 100,1 проц., па вывазцы — 100,3 проц. Датэрміновае выкананне плана з'яўляецца рэзультатам шырокага разгортвання стаханаўскіх метадаў работы і перанясення вопыту тачэння піл стаханаўцаў Дыдо і Ільінчыка Васіля на ўсе лесаўчасткі.

Сакратар РК КП(б)Б ЦІШКЕВІЧ.
Старшыня РВК ДЗЕЙКО.
Дырэктар леспрамгаса ПАЎЛОЎСКІ.

***

У выніку разгортвання стаханаўскага руху на лесазагатоўках старобінскі леспрамгас 25 снежня выканаў гадавую праграму па загатоўцы строю на 119,2 проц. і дроў — на 126 проц.; па вывазцы адпаведна: 108,2 і 114,7 проц.

Лесарубы- стаханаўцы браты Бердняковічы, Журалевіч М. і Кудзелька Ф. выконваюць штодзенна заданні на 300 проц. За гэты год леспрамгас дабіўся эканоміі 180 тыс. руб.

Прыступаем да выканання плана загатовак і вывазак 1 квартала 1936 года.

Сакратар райкома КП(б)Б БАЯРЧЭНКА.
Старшыня райвыканкома КРАЎЦОЎ.
Дырэктар леспрамгаса БРАНДЗІН.

КВАТЭРА, ДЗЕ ЖЫЎ Л. М. КАГАНОВІЧ

ГОМЕЛЬ, 25 снежня. **(Кар. «Звязды»).** Па Комсамольскай вуліцы, у доме № 104, у 1917—18 гг. жыў адзін з бліжэйшых саратнікаў вялікага Сталіна тав. **Л. М. Кагановіч.**

Маленькі двухпавярховы домік. Ніжні паверх каменны, верхні — драўляны. Падымаецеся па лесніцы ўверх і адразу па калідоры налева—маленькі пакоік. Тут жыў Лазар Майсеевіч.

Працоўныя Гомеля ганарацца тым, што адзін з лепшых сыноў партыі жыў і працаваў у іхнім горадзе.

500 ВОПЫТАЎ ПА ХІМІЗАЦЫІ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА ЗЕМЛЯРОБСТВА

Інстытут аграглебазнаўства Беларускай акадэміі навук падагуліў папярэднія вынікі 500 вопытаў па хімізацыі соцыялістычнага земляробства. Вопытамі былі ахоплены калгасы 23 раёнаў БССР. Ураджаі перавысілі ўсякае чаканне. У калгасе «Армен», Шклоўскага раёна, пасля ўнясення мінеральнага ўгнаення атрыман ураджай бульбы ў 265,7 цэнтнера з аднаго гектара, а ў калгасе «Вольная праца», гэтага-ж раёна, 294,1 цэнтнера. У калгасе «Камбайн», Слуцкай акругі, пры пасеве аўса пасля прымянення мінеральнага ўгнаення і вапны, сабраны ўраджай у 20,1 цэнтнера зярна з аднаго гектара і 27 цэнтнераў саломы. Такія-ж рэзультаты і па іншых культурах. У 1936 годзе пачнецца ўкараненне вынікаў гэтых вопытаў у вытворчасць калгасаў БССР.

СУСВЕТНЫ РЭКОРД ТАВ. МЕХАНІКА

У красавіку гэтага года на міжведамственных спаборніцтвах у Маскве па цяжкай атлетыцы ленінградзец Шатаў (лёгкая вага) устанавіў новы сусветны рэкорд па штанзе ў рыўку левай рукой — 80,9 кілограма. Дагэтуль сусветны рэкорд належаў немцу Швейгеру, які восенню 1934 г. рвануў левай рукой 80 кілограмаў.

24 снежня на матчы Масква — Ленінград па цяжкай атлетыцы камсамолец І. Механік устанавіў новы сусветны рэкорд. Ён рвануў левай рукой 82 кілограмы.

Механік — родам з г. Менска. Ён скончыў цэнтральны інстытут фізічнай культуры і зараз працуе ў Маскве інструктарам спартыўнага таварыства «Лакаматыў».

Свой рэкорд т. Механік прысвяціў X з'езду ВЛКСМ. Цяпер савецкім атлётам належаць 7 сусветных рэкордаў па штанзе.

ШКОЛЬНАЕ БУДАЎНІЦТВА Ў 1936 ГОДЗЕ

У БССР ідзе падрыхтоўка да школьнага будаўніцтва ў будучым годзе. Распрацаваны праекты, загатаўляюцца будаўнічыя матэрыялы. У 1936 годзе ў Менску, Гомелі, Віцебску, Магілеве, Бабруйску, Барысаве, Оршы і іншых гарадах БССР будуць пабудаваны 26 новых чатырох-і двухпавярховых школьных будынкаў. У вёсках і калгасах запраектавана пабудова 54 школ. На школьнае будаўніцтва будучага года асігнавана звыш 15 мільёнаў рублёў.

НОВАГОДНЯЯ ЛЫЖНАЯ ЭСТАФЕТА

1 студзеня 1936 года на ўсебеларускім стадыёне ў Менску адбудзецца эстафета па лыжах, прысвечаная адкрыццю спартыўнага сезона. Пяршынства будуць аспрэчваць усе фізкультурныя калектывы горада, якія выстаўляюць 300 лепшых лыжнікаў. Спаборніцтвы праводзяцца па трох групах. Сярод удзельнікаў лепшыя лыжнікі сталіцы тт. Аўсеенка, Кар'агіна, Звяркова, Сомава, Лобік, Гетманец, Харакцераў і Адамовіч.

КОРАТКА

(Ад карэспандэнтаў «Звязды» і Белта).

✱ Для ўдзелу ў рабоце пашыранага пленума ЦК МОПР БССР у Менск прыбылі намеснік старшыні ЦК МОПР СССР тав. Шэвелёва і прадстаўнікі амерыканскай секцыі МОПР тав. Патэрсон і французскай — тав. Кард'е. На вакзале іх сустракалі старшыня ЦК МОПР БССР т. Ляўкоў, работнікі ЦК МОПР, прадстаўнікі друку і інш.

✱ Адзінаццаць аўтамашын набылі сёлета за праданы дзяржаве хлеб калгасы Аршанскага раёна. У першым квартале 1936 года яшчэ два калгасы атрымаюць аўтамашыны.

✱ Трохмесячныя курсы трактарыстаў пачалі працаваць у Лошніцкай МТС, Барысаўскага раёна. На курсах займаюцца 54 чал.

✱ Першы падаючы молат сістэмы «Масея» выпускае да 1 студзеня 1936 года гомельскі завод «Пролетарый» імя Кірава. Выраб молата ўпершыню асвойваецца ў Савецкім Саюзе.

✱ Самалёты агітацыйнай эскадрыльі імя Максіма Горкага 23 снежня вярнуліся ў Менск з агітацыйнага рэйсу па рэспубліцы. Самалёты наведалі 8 раёнаў.

✱ Усебеларуская нарада па пытанню канструктавання самалётаў, планероў і бензінавых маторчыкаў для лятаючых мадэляў адбудзецца ў Менску 15 студзеня 1936 года. Нараду склікае аддзел авіяцыі Цэнтральнага савета Асоавіяхіма БССР. У ёй прымуць удзел прадстаўнікі Акадэміі навук, канструктары і вынаходцы, інжынерна-тэхнічныя работнікі перадавых прадпрыемстваў і іншыя.

✱ Гурток нямецкай мовы арганізаваўся пры Машанацкай няпоўнай сярэдняй школе (Магілеўскі раён). Заняткі гуртка наведваюць каля 10 чал. калгаснай моладзі.

✱ Гадавы план мабілізацыі сродкаў выканан Віцебскім раёнам 26 снежня на 104 проц. Мазырскі раён фінансавы план чацвертага квартала 25 снежня выканаў на 102,2 проц.

✱ Масавы паход у супрацьгазах на адлегласці 20 кілометраў арганізуецца 31 снежня па ініцыятыве комсамольцаў і асоавіяхімаўцаў менскай фабрыкі «Комунарка». У паходзе прымуць удзел 500 рабочых і работніц.

Гандаль напярэдадні 1 студзеня

Народны камісарыят унутранага гандлю БССР пастанавіў працягнуць 31 снежня на 2 гадзіны час гандлю па ўсіх гастранамічных і прадуктовых магазінах. Гандлюючыя арганізацыі павінны забяспечыць магазіны дастатковай колькасцю і асартыментам харчовых прадуктаў і неабходнай колькасцю прадаўцоў для бесперабойнага гандлю. 1 студзеня прадуктовыя магазіны будуць працаваць як у звычайныя дні. Выходны дзень па менскаму дзяржаўнаму універмагу пераносіцца з 31 снежня на 2 студзеня 1936 г.

ЗДАРЭННІ

✱ Аматары чужых польтаў. У гардэробах клубаў, сталовых, буфетаў Менска знікалі польты. Гардэробшчыку прад'яўлялі нумар і ён нічога не падазраючы, аддаваў злодзею чужое паліто. Так былі ўкрадзены польты з гардэроба сталовай № 1 Менваенторга ў грам. А. Ф. Валенты, скуранае пальто ў В. Н. Берасневіча. Такім-жа парадкам былі ўкрадзены польты у грам. Я. І. Ізакава з гардэроба Дома тэхнікі, Б. Ц. Каждана у сасісачнай, П. М. Гуштына ў клубе металістаў і т. д. Пацярпеўшым арганізацыі шылі новыя польты ці выдавалі грашовыя кампенсацыі.

19 снежня крымінальнаму вышуку ўдалося злавіць групу злодзеяў, якія сістэматычна займаліся кражай польтаў з гардэробаў. На чале гэтай групы стаяў сын гандляра-ліпэнца Х. І. Эрліхман.

У Менску яны жылі без пашпартоў і без пэўных заняткаў і хаваліся на кватэры у злодзея М. І. Сіткевіча (Койданаўскі тракт, 57, кв. 2), які разам з імі краў польты і хаваў іх на сваёй кватэры. У кражах таксама прымалі ўдзел слесар скрыначнага камбіната А. М. Плакс, які даў свой пашпарт Х. І. Эрліхману для прыпіскі ў гасцініцы, і слесар фабрыкі імя Кагановіча Л. В. Шостак.

Злодзеі маглі бесперашкодна дзейнічаць таму, што ў многіх гардэробах нумары зроблены з кускоў фанеры, нават без пячаці і іх вельмі лёгка падрабіць. 27 снежня ў крымінальным вышуку польты былі апазнаны пацярпеўшымі і звернуты ім.

НОВЫЯ КНІГІ

У апошні час у выданні Дзяржаўнага выдавецтва БССР выйшаў рад новых кніг беларускіх савецкіх пісьменнікаў. Выйшлі з друку першы том выбраных твораў народнага паэта рэспублікі Янкі Купалы, зборнік расказаў «Баян» М. Лынькова, другое выданне рамана «Вязьмо» М. Зарэцкага, зборнік навел «Яхнат» Б. Мікуліча, зборнік вершаў «Радасны будзень» В. Хадыка і інш.

ШАХМАТНЫ ТУРНІР—ПОЎФІНАЛ

26 снежня вечарам закончыўся дванаццаты тур шахматнага турніра-поўфінала на пяршынства ВЦСПС. Пасля 12 тураў на першым месцы чэмпіён БССР Сіліч (8,5 з дзевяці сыграных партый і дзве адкладзеных) і майстар Юдовіч (10 з адзінаццаці сыграных партый). За імі — Лаўрэнцьеў (7,5 з дзесяці сыграных партый). 27 снежня днём ігры не было, вечарам іграўся трынаццаты тур.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

28 снежня 1935 года ў 7 гадзін вечара, у клубе імя Сталіна (вугал Комсамольскай і Інтэрнацыянальнай) склікаецца сход комуністаў і кандыдатаў адзіночак Кагановіцкага раёна па пытанню прапрацоўкі пленума Цэнтральнага Камітэта ВКП(б).

Оргбюро Кагановіцкага гаррайкома КП(б)Б.

Адказны рэдактар Н. СТЭРНІН.

Тэатральная зала клуба металістаў (вул. Кірава, 12, тэл. 25-384)

СПЕКТАКЛІ АБЛАСНОГА ТЭАТРА **МУЗКАМЕДЫ** Заходняй вобласці

Сёння, 28 снежня,

Пастаянная картка № 21

„ЦЫГАНСКАЯ ЛЮБОВЬ“

Музкамедыя ў 3-х дзеях. Музыка **Легара.**

Пачатак роўна ў 8 гадзін вечара.

Прымаюцца заяўкі на калектыўнае наведванне і пастаянныя месцы на льготных умовах.

Каса адкрыта з 12 да 2 г. дня і з 6 да 9 гадзін вечара.

Наступная пастаноўка—„РОЗ-МАРИ“

Першы Беларускі дзяржаў-...

Сёння, 28 снежня, **ВЯПІНАДУШША**

Кіно «СПАРТАК» Выдатны ўсходні фільм **АЛІМ**

На падставе пастановы ...

БАЛАНС

гаспадарчых сродкаў кіраўніцтва паліграфічнай прамысловасці Беларусі

на 1 студзеня 1935 г. і параўнанне яго з данымі бухгалтарскага баланса на 1 студзеня 1934 г.

АКТЫЎ	СУМА На 1-1-34 г.	СУМА На 1-1-35 г.
I. АСНОЎНЫЯ СРОДКІ		
1. Асноўныя сродкі вытворч. значэння	2673001—97	2993000—53
2. Асноўныя сродкі невытворч. і спажывецкага значэння	27900—07	45444—69
Усяго па 1 раздзелу:	2700902—04	3038445—22
II. ВЫТВОРЧЫЯ ЗАПАСЫ ...		

(ПРАЦЯГ АКТЫВА)	СУМА На 1-1—34 г.	СУМА На 1-1—35 г.
VI. РАЗЛІКІ		
1. Падсправаздачныя сумы	10903—95	9909—44
2. Дэбітары	525005—87	381670—33
3. Разлікі з бюджэтам	2019609—00	2323036—00
4. Выдаткі будучых гадоў	126373—93	17680—26
Усяго па VI раздзелу	2681792—75	2732296—03
VII. ВЫДЗЕЛЕНЫЯ ...		

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА № 62

Менскага Гарадскога Совета рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў і Менскага раённага выканаўчага камітэта

16 снежня 1935 г. г. Менск.

АБ ЗАБОІ І КЛЯЙМЕННІ ЖЫВЁЛЫ

У мэтах папярэджання паступлення на рынак нядобраякаснага мяса, Менскі гарадскі совет і Менскі раённы выканаўчы камітэт пастанаўляюць:

1. Абавязаць дзяржаўныя, кааперацыйныя арганізацыі, вайсковыя часці, калгасы і ўсіх грамадзян рабіць забой жывёлы як для прамысловых гандлёвых мэт, так і для асабістага спажывання выключна на менскім мясакамбінаце.

2. Мяса, забітае не ў Менску як на бойні, так і не ў бойні, дастаўленае ў Менск, павінна быць абавязкова пераклеймена на мясакантрольных станцыях.

Пастаянная картка № 21

„ЦЫГАНСКАЯ ЛЮБОВЬ“

Музкамедыя ў 3-х дзеях. Музыка Легара.

Пачатак роўна ў 8 гадзін вечара.

Прымаюцца заяўкі на калектыўнае наведванне і пастаянныя месцы на льготных умовах.

Каса адкрыта з 12 да 2 г. дня і з 6 да 9 гадзін вечара.

Наступная пастаноўка—„РОЗ-МАРИ“

Першы Беларускі дзяржаўны тэатр БДТ-1

Сёння, 28 снежня,
ВЯЛІКАДУШША

Пачатак у 8 г. веч. Білеты прадаюцца ў касе тэатра

Гукавы кінотэатр „Чырвоная зорка“

Музыкальная камедыя
Вясёлыя рэбяты

ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «ПРОЛЕТАРЫЙ»

Замежны мастацкі гукавы фільм
П Е Т Э Р

ГУКАВЫ КІНОТЭАТР «Інтэрнацыянал»

Гукавы фільм
ПОЎНАЛЕЦЦЕ

Кіно «СПАРТАК» | Выдатны ўсходні фільм **А Л І М**

На падставе пастановы прэзідыума праўлення Белкаапсаюза ад 26 лістапада 1935 г. і пастановы оргбюро полацкага акруговага спажыўсаюза ад 3 снежня 1935 года.

Асвейскі райспажыўсаюз з 18 снежня

ліквідуецца

Усе прадпрыемствы, установы і асобы, маючыя прэтэнзіі да асвейскага райспажыўсаюза, павінны прад'явіць іх ліквідкому да 1 студзеня 1936 года.

Пасля ўказанага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.

ЛІКВІДКОМ.

Мяняем кватэру ў Магілеве і Бабруйску на кватэру ў Менску. Паведаміць пісьмова: Спартыўны завулак, № 13, кв. 1. Дамброўскага.

БЕЛАРУСКАЯ КАНТОРА ДЗЯРЖБАНКА

даводзіць да ведама, што 30 снежня Дзяржбанк будзе праводзіць аперацыі па выдачы грошай да 12 гадзін дня, а ўсе астатнія аперацыі — да 13 гадзін 30 мінут.

31 снежня банк будзе праводзіць наступныя аперацыі:

1. Прыём узносаў наяўнымі на разліковыя і бягучыя рахункі.
2. Прыём плацяжоў па падатках, штрафах, страхавых узносах і іншых плацяжах.
3. Прыём даручэнняў ад арганізацый на пералічэнне ў бюджэт.

Выдача грошай у гэты дзень рабіцца не будзе.

ДЗЯРЖБАНК.

Усім арганізацыям Асоавіяхіма БССР

ЦС Асоавіяхіма БССР даводзіць да ведама ўсіх арганізацый Асоавіяхіма, што ва ўступны ўзнос у размеры аднаго рубля, які атрымліваецца ад упоў паступаючых у члены Асоавіяхіма з 1 студзеня 1936 г. уваходзіць і кошт адзінага членскага білета.

ЦС АСОАВІЯХІМА БССР.

АБ'ЯВА АБ РЭГІСТРАЦЫІ

Народны камісарыят фінансаў БССР паведамляе, што згодна палажэння СНК СССР ад 9 лютага 1931 г. аб дзяржаўнай рэгістрацыі прадпрыемстваў, — 21 снежня 1935 г. праведзена рэгістрацыя БЕЛ. АДДЗ.

„СОЮЗФОТО“ па рэестру № 37.

НАРКАМФІН.

Даводзіцца да ведама ўсіх зацікаўленых установаў, арганізацый і асоб, што Беларускі дзяржаўны трэст папяровай прамысловасці «Белпапертрэст», на падставе пастановы СНК СССР ад 9 снежня 1935 г. «Аб развіцці цэлюлозна-папяровай прамысловасці»,

ЛІКВІДУЕЦЦА з 1 студзеня 1936 г.

Прэтэнзіі прымаюцца ліквідкомам да 8 студзеня 1936 г. (Менск, Дом урада, пакой 454).

ЛІКВІДКОМ.

на 1 студзеня 1935 г. і параўнанне яго з данымі бухгалтарскага баланса на 1 студзеня 1934 г.

АКТЫЎ	СУМА На 1-1-34 г.	СУМА На 1-1-35 г.
I. АСНОЎНЫЯ СРОДКІ		
1. Асноўныя сродкі вытворч. значэння	2673001—97	2993000—53
2. Асноўныя сродкі невытворч. і спажывецкага значэння	27900—07	45444—69
Усяго па 1 раздзелу:	2700902—04	3038445—22
II. ВЫТВОРЧЫЯ ЗАПАСЫ НА СКЛАДЗЕ І Ў ПУЦІ		
1. Сыравіна, асноўн. і дапаможн. матэрыялы і тара	953322—10	795420—27
2. Паліва	3630—38	8472—31
3. Абсталяванне для ўстаноўкі	84785—21	64631—74
Усяго па II раздзелу	1041737—69	868524—32
III. НЯСКОНЧАНАЯ ПРАДУКЦЫЯ		
1. Астача няскончанай вытворчасці і паўфабрыкатаў (сваіх)	515005—39	359614—16
2. Няскончаныя капітальн. работы	1505439—14	2331881—03
Усяго па III раздзелу:	2020444—53	2691495—19
IV. ТАВАРНЫЯ ЗАПАСЫ		
1. Тавары і фабрыкаты на складах і ў пуці	135160—45	195452—81
2. Тавары адгружаныя неаплочаныя	501860—63	449111—23
3. Матэрыялы для рэалізацыі і неліквіды	15841—45	2819—98
Усяго па IV раздзелу	652862—53	647394—02
V. ГРАШОВЫЯ СРОДКІ		
1. Разлікі і асобн. рах. у крэд. устан.	257158—47	221885 84
2. Бягучыя рахункі ў крэдытных установах	—	2638—34
3. Каса і грашовыя пераводы	1871—73	8786—35
Усяго па V раздзелу	259030—20	228310—58
(ПРАЦЯГ АКТЫВА) VI. РАЗЛІКІ		
1. Падсправаздачныя сумы	10903—95	9909—44
2. Дэбіторы	525005—87	381670—33
3. Разлікі з бюджэтам	2019609—60	2323036—00
4. Выдаткі будучых гадоў	126373—93	17680 26
Усяго па VI раздзелу	2681792—75	2732296—03
VII. ВЫДЗЕЛЕНЫЯ СРОДКІ		
1. Каштоўныя паперы	9618—85	9215—00
2. Паі, акцыі і ўдзел у інш. арган.	320771—68	221484—30
3. Уклады ў спецбанкі	679908—97	901200—00
Усяго па VII раздзелу	1010299—50	1131899—30
БАЛАНС:	10367069—24	11338364—66

ПАСІЎ	СУМА На 1-1-34 г.	СУМА На 1-1-35 г.
I. УНУТРАНЫЯ РЭСУРСЫ		
1. Статутны фонд	2681857—81	2827535—30
У тым ліку зваротны	1980000—00	1394000—00
2. Мэтавыя фонды:		
а) фонд амартызацыі	532285—16	681726—49
б) фубр	565015 29	819609 83
в) іншыя	153892—55	152032 63
3. Рэзервы	44878—78	36879—06
4. Зношанасць асноўных сродкаў:		
а) вытворчага значэння	185588—18	185588—18
Усяго па 1 раздзелу	4164149—17	4703371—49
II. ПАЗЫКОВЫЯ СРОДКІ		
1. Бюджэтнае фінансаванне	161570—05	191507—38
2. Доўгатэрміновыя крэдыты	1727841—67	2330794—89
3. Кароткатэрміновыя крэдыты ў крэдыт. установах	184027—00	262813—00
4. Разлікі з бюджэтам	21906—96	63878 39
5. Крэдытары	362480—52	409681—52
6. Даходы будучых гадоў	—	3513—25
Усяго па II раздзелу	2457826—20	3262188—43
III. НАКАПЛЕННІ		
а) папярэдняга перыяду	3745095—27	—
б) за справаздач. перыяд	—	3372804—74
БАЛАНС:	10367069—24	11338364—66

РЭЗУЛЬТАТЫ ГАСПАДАРЧАЙ ДЗЕЙНАСЦІ за 1934 г.

СТРАТЫ	
1. Страты ад стыхійных бядот	38681—94
2. Страты ад спісання безнадзейных даўгоў і за пропускам тэрмінаў даўнасці	18814—23
3. Іншыя страты	127055—93
4. Страты мінулых гадоў	47167—57
УСЯГО РУБ.	231719—67
Чысты прыбытак	3372804—74
УСЯГО РУБ.	3604524—41

НАКАПЛЕННІ	
1. Накапленні ад рэалізацыі тавараў і ад аказаных паслуг (САЛЬДО)	3406563—80
2. Накапленні ад паступлення па безнадзейных даўгах і ад спісання крэдыторскай запазычанасці за пропускам тэрмінаў іскавай даўнасці	37228—89
3. Іншыя накапленні	150737—70
4. Накапленні мінулых гадоў	9994—02
УСЯГО РУБ.	3604524—41

Нач. кіраўніцтва паліграф. прамысловасці БССР БЕДЫНЕРМАН.

Нач. сектара фінанс. і бухг. ГАЛЫНКО.

Гэты баланс разгледжан і зацверджан справаздачна-балансавай камісіяй НКМП БССР (прат. № 2 ад 22 лютага 1935 года) і да друкавання дазволен.

За нач. аддз. фінанс. і бухгалтэрыі НКМП БССР КАЗОЎСКІ.

---

16 снежня 1935 г. г. Менск.

АБ ЗАБОІ І КЛЯЙМЕННІ ЖЫВЁЛЫ

У мэтах папярэджання паступлення на рынак нядобраякаснага мяса, Менскі гарадскі совет і Менскі раённы выканаўчы камітэт пастанаўляюць:

1. Абавязаць дзяржаўныя, кааперацыйныя арганізацыі, вайсковыя часці, калгасы і ўсіх грамадзян рабіць забой жывёлы як для прамысловых гандлёвых мэт, так і для асабістага спажывання выключна на менскім мясакамбінаце.

2. Мяса, забітае не ў Менску як на бойні, так і не ў бойні, дастаўленае ў Менск, павінна быць абавязкова пераклеймена на мясакантрольных станцыях.

3. Усе ўстановы, арганізацыі і прыватныя асобы, дастаўляючыя цэлыя тушы мяса на мясакантрольныя станцыі, абавязаны сумесна з тушай прадстаўляць для ветагляду лёгкія, сэрца і печань ад усякага віду жывёлы, ад свіней і авечак — кішэчнік, ад цялят — страўнік, аслабанёныя ад садзяржымага.

4. Ветперсанал без прадстаўлення і без агляду вышэйпаказаных унутраных часцей жывёлы, не мае права кляйміць дастаўленых мясных прадуктаў.

УВАГА: Гэты парадак не пашыраецца ў тых выпадках, калі мяса прадстаўляецца на мясакантрольныя пункты не цэлымі тушамі, а часткамі.

5. Нагляд за выкананнем гэтай пастановы ўскладаецца на міліцыю, мясазагатоўчыя арганізацыі і ветнагляд.

6. Вінаватыя ў парушэнні гэтай абавязковай пастановы прыцягваюцца да адміністрацыйнай адказнасці — штрафу да 100 руб., або прымусовых работ да 15 дзён.

7. Гэта пастанова ўваходзіць у сілу з часу яе апублікавання.

Старшыня Менскага гарадскога совета Е. ЖУКОВІЧ.

Старшыня Менскага райвыканкома ЖАРЫН.

ДА ЎВАГІ

ўсіх падпісчыкаў на збор твораў К. Маркса і Ф. Энгельса

Партвыдат прыступае к дадрукаванню вышаўшых з друку няпоўнымі тыражамі і яшчэ нявышаўшых з друку астатніх тамоў збору твораў К. Маркса і Ф. Энгельса з тым, каб поўнасцю задаволіць усіх падпісчыкаў.

З прычыны гэтага, усе падпісчыкі на ўказаныя выданні, якія яшчэ не атрымалі вышаўшыя з друку тамы і жадаючыя ў далейшым поўнасцю атрымаць збор твораў, павінны паведаміць Беларускаму аддзелу падпісных і перыядычных выданняў (г. Менск, Совецкая, 41-12) наступныя весткі:

1. Адрас, дзе атрыман апошні том збору твораў К. Маркса і Ф. Энгельса.
2. Нумар квітанцыі (заказ).
3. Новы адрас, куды накіроўваць выданне.
4. Якія тамы ёсць.

Падпісчыкам, не выслаўшым указаныя весткі, пасылка збору твораў К. Маркса—Энгельса не будзе праводзіцца.

Бел. аддз. падпісных і перыядычных выданняў КОГІЗ'а.

ДРУКАРНІ «ЗВЯЗДЫ»

ПАТРЭБНЫ: КАРЭКТАРЫ, ПАДЧЫТЧЫКІ І ДРУКАР НА АМЕРЫКАНЦЫ. Зварачацца: Менск, Совецкая 63, другі паверх, к дырэктару.

На падставе загаду трэста Лесбел № 581 ад 1 снежня 1935 г., распараджэння УРС'а трэста Лесбела ад 11 снежня і загаду Дзяржынскага леспрамгаса № 142 ад 14 снежня 1935 г.

ОРС Дзяржынскага леспрамгаса

ліквідуецца.

Усе прадпрыемствы, установы і асобы, маючыя прэтэнзіі да ОРС'а, павінны прад'явіць іх ліквідкому да 31 снежня 1935 г.

Пасля ўказанага тэрміну ніякія прэтэнзіі прымацца не будуць.

ЛІКВІДКОМ.

ТЭЛЕФОНЫ РЭДАКЦЫІ: Габінет рэдактара — 21-852. Габінет нам. рэдактара — 25-188. Сакратарыят — 20-830. Прамысловы аддзел — 21-356. Аддзел мясповай інфармацыі—25-189. Партыйны аддзел—21-353. Сельскагаспадарчы аддзел 21-846. Аддзел асветы літаратуры і мастацтва — 23-955. Аддзел пісем—21-899. Загадчык выдавецтва — 21-858. Бухгалтэрыя — 21-845. Аддзел аб'яў і тыражны — 21-351. АДРАС РЭДАКЦЫІ І ВЫДАВЕЦТВА: МЕНСК, Совецкая, 63.

Тыраж 99256 экз.

Уп. Галоўлітбела № К—4530. Друкарня газеты «Звязда», Менск, Совецкая, 63.

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ